

***AŠ GIMIAU
IŠ NAUJO***

Kas toliau?

Biblijos Studijos

1 PAMOKA

NAUJA JĖGA: ŠVENTOJI DVASIA

Po to, kai žmogus dvasiškai atgimsta, jis pasuka naują gyvenimo kryptimi. Keičiasi atgimusiojo elgesys šeimoje, pasikeičia tarpusavio santykiai darbe. Dvasiškai atgimusiojo gyvenimas įgyja naują prasmę. Tai yra naujas ir jaudinantis gyvenimas. Įtikėjusiajam taip pat tenka priimti naujus gyvenimo iššūkius. Neišvengiamos ir naujos problemos, nauji gundymai. Tačiau **atsiranda nauja jėga, padedanti gyventi naują gyvenimą**. Ši nauja jėga yra Šventoji Dvasia. „Nes Dievas davė mums ne baimės dvasią, bet **jėgos, meilės ir savitvardos dvasią**.“

Antrasis laiškas Timotiejui 1, 7

Šioje pamokoje mes atsakysime į šiuos klausimus:

- *Kas yra Šventoji Dvasia?*
- *Kaip žmogus gali gauti Šventąją Dvasią?*
- *Kaip asmuo gali žinoti, kad turi Šventąją Dvasią?*
- *Kaip Šventoji Dvasia padeda tikinčiajam?*

APIE ŠVENTĄJĄ DVASIĄ

Savo žemiškojo gyvenimo pabaigoje Jėzus prabilo savo mokiniams apie artėjančių dienų sunkumus ir pergalę. Ši pergalė nebus pasiekama jų pačių jėgomis. Jėzus, dar būdamas su savo mokiniais, sakė, **kad iškeliaus atsiųs kitą tokį patį kaip Jis asmenį, kuris apsigyvens Jo mokiniuose**. Perskaitykite Evangelijoje pagal Joną užrašytus Jėzaus žodžius.

„Ir Aš paprašysiu Tėvą, ir Jis duos jums kitą Guodėją, kad Jis liktų su jumis per amžius. Tiesos Dvasią, kurios

pasaulis neįstengia priimti, nes Jos nemato ir nepažįsta. O jūs Ją pažįstate, nes Ji yra su jumis ir bus jумыse... Aš jums tai pasakiau, būdamas su jumis, o Guodėjas – Šventoji Dvasia, kurią mano vardu Tėvas atsiųs, – mokys jus visko ir viską primins, ką jums sakiau.“

Evangelija pagal Joną 14, 16-17.25-26

Prisikėlęs Jėzus davė šį pavedimą savo mokiniams:
„Todėl eikite ir padarykite mano mokiniais visų tautų žmones, krikštydami juos Tėvo ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios vardu, mokydami juos laikytis visko, ką tik esu jums įsakęs. Ir štai Aš esu su jumis per visas dienas iki pasaulio pabaigos. Amen“.

Evangelija pagal Matą 28, 19-20

Prisikėlęs iš mirusiųjų Jėzus pasirodė daugeliui asmenų. Be abejonės Jis padarė tai, ko nė vienas iki Jo nebuvo padaręs. Jis mirė ir po trijų dienų prisikėlė, kad jau niekada nebemirtų.

Perskaitykime, ką Biblija sako apie tai: *„Po savo kančios Jis pateikė jiems daugelį įrodymų, kad yra gyvas, per keturiasdešimt dienų jiems rodydamasis ir kalbėdamas apie Dievo karalystę. Kartą, būdamas kartu su jais, liepė jiems nepasišalinti iš Jeruzalės, bet laukti Tėvo pažado, – „apie kurį, – pasakė Jis, – esate girdėję iš manęs; nes Jonas krikštijo vandeniui, o jūs po kelių dienų būsite pakrikštyti Šventąja Dvasia“. Susirinkusieji paklausė Jį: „Viešpatie, gal Tu šiuo metu atkursi Izraelio karalystę?“ Jis jiems tarė: „Ne jūsų reikalas žinoti laiką ir metą, kuriuos Tėvas nustatė savo valdžia. **Kai ant jūsų nužengs Šventoji Dvasia, jūs gausite jėgos ir tapsite mano liudytojais Jeruzalėje ir visoje Judėjoje bei Samarijoje ir lig pat žemės pakraščių“.** Tai pasakęs, jiems bežiūrint, Jėzus pakilo aukštyr, ir debesis Jį paslėpė nuo jų akių“.*

Apaštalų darbai 1, 3-9

Tai buvo pradžia dvasinio sąjūdžio, kuris vėliau buvo pavadintas krikščionyste. Apaštalų darbų knyga Naujajame Testamente pasakoja, kaip tikėjimas Jėzumi Kristumi išplito po visą tuometinį pasaulį. Taip pat šioje Biblijos knygoje atskleidžiama, kaip Jėzaus pasekėjai įgavo naują jėgą pergalingai gyventi sunkiomis aplinkybėmis. Tai Šventoji Dvasia atėjo į tikinčiųjų Jėzumi Kristumi gyvenimus, įgalindama juos būti Kristaus liudytojais.

KAS YRA ŠVENTOJI DVASIA?

1. Ji yra vienas iš Dievo Trejybės asmenų.

*„ (...) krikštydami juos Tėvo ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios **vardu** (...)“*

Evangelija pagal Matą 28, 19

Dievas yra triasmenis: Tėvas, Sūnus Jėzus Kristus ir Šventoji Dvasia. Mūsų ribotas žmogiškas protas nesugeba suprasti, kaip Dievas gali būti triasmenis, tačiau Biblija skelbia šį faktą. Vienas Dievas - trys asmenys. Šia tiesa tiesiog turime patikėti ir būsime palaiminti nemėgindami spėlioti, kaip tai gali būti.

2. Šventoji Dvasia yra lygiai toks pat asmuo, kaip ir Jėzus. Biblijoje Šventoji Dvasia apibūdinama ir veikia kaip asmuo.

*Petras paklausė: „Ananijau, kodėl šėtonas užvaldė tavo širdį, kad **tu pamelavai Šventajai Dvasiai**, pasilikdamas dalį už žemę gautų pinigų? Argi nebuvo tavo tai, ką turėjai, ir ką gavai pardavęs, argi nebuvo tavo žinioje? Tai kodėl gi taip sumanei savo širdyje? **Tu pamelavai** ne žmonėms, bet **Dievui!**“*

Apaštalų darbai 5, 3-4

3. Šventoji Dvasia apsigyveno visų tikinčiųjų Jėzumi Kristumi širdyse po to, kai prisikėlęs iš mirusiųjų Jėzus sugrįžo į dangų pas savo Tėvą. Ji yra Dievo dovana tiems, kurie priima Jo Sūnų, kaip Gelbėtoją ir Viešpatį.

Per Šventąją Dvasią Dievas asmeniškai yra ir veikia kiekviename atgimusiame tikinčiajame.

„Kas laikosi Jo įsakymų, pasilieka Jame ir Jis tame. O kad Jis mumyse pasilieka, žinome iš Dvasios, kurią Jis mums davė.“

Pirmasis Jono laiškas 3, 24

KAIP ŽMOGUS GAUNA ŠVENTĄJĄ DVASIĄ?

Biblija sako: „Jame ir jūs, **išgirdę tiesos žodį** - jūsų išgelbėjimo Evangeliją - **ir įtikėję Juo, esate užantspauduoti pažadėtąja Šventąja Dvasia**, kuri yra mūsų paveldėjimo užstatas iki nuosavybės atpirkimo Jo šlovės gyriui“

Laiškas Efeziečiams 1, 13-14

„Apie Jį visi pranašai liudija, kad kiekvienas, kuris Jį tiki, gauna Jo vardu nuodėmių atleidimą“. Petrui dar tebekalbant šiuos dalykus, Šventoji Dvasia nužengė ant visų, kurie klausėsi žodžio. Su Petru atvykę žydų kilmės tikintieji labai stebėjosi, kad ir pagonims buvo išlieta Šventosios Dvasios dovana.“

Apaštalų darbai 10, 43-45

Pagal šias ištraukas, žmogus gauna Šventąją Dvasią priimdamas Jėzų Kristų savo Gelbėtoju ir Viešpačiu. Kiekvienas, priimdamas Kristų kaip Gelbėtoją ir Viešpatį, tuo pačiu metu gauna Šventąją Dvasią. Šventoji Dvasia niekada nepaliks tikinčiojo. Tikintysis gali nuliūdinti Šventąją Dvasią nusidėdamas ar būdamas nepaklusnus Dievui, bet Šventoji

Dvasia iš jo neišnyksta ir nepalieka tikinčiojo jokiais aplinkybėmis.

„Ir Aš paprašysiu Tėvą, ir Jis duos jums kitą Guodėją, kad Jis liktų su jumis per amžius.“

Evangelija pagal Joną 14, 16

KAIP GALI ŽINOTI, KAD ŠVENTOJI DVASIA APSIGYVENO TAVYJE?

Biblijos pažadai, šventas Dievo Žodis yra tikri ir jais galime pasitikėti. Šios ištraukos yra tik kelios iš daugelio, bylojančių apie Šventosios Dvasios veikimą atgimusio krikščionio gyvenime.

Paulius sakė: *„Ar nežinote, kad **jūsų kūnas yra šventykla jumyse gyvenančios Šventosios Dvasios**, kurią gavote iš Dievo, ir kad jūs nebeprisiklausote patys sau? Jūs esate nupirkti už didelę kainą. Tad šlovinkite Dievą savo kūnu ir savo dvasia, kurie yra Dievo.“*

Pirmasis laiškas Korintiečiams 6, 19-20

Šventosios Dvasios veikimas atgimusio žmogaus gyvenime yra akivaizdus. Mes galime žinoti ir jausti, kad Ji yra mumyse.

Biblija sako: *„Pati Dvasia liudija mūsų dvasiai, kad esame Dievo vaikai.“*

Laiškas Romiečiams 8, 16

Atgimusio žmogaus gyvenime vyksta akivaizdžios permainos. Jei permainų gyvenime nėra, tai tik požymis, kad žmogus neatgimė iš Dvasios ir Ji neapsigyveno jame.

„Tačiau jūs negyvenate pagal kūną, bet pagal Dvasią, jei tik Dievo Dvasia gyvena jumyse. O kas neturi Kristaus Dvasios, tas nėra Jo.“

Laiškas Romiečiams 8, 9

Vienų gyvenimai po atgimimo pasikeičia labiau nei kitų, bet kiekvieno atgimusiojo gyvenime vis tiek vyks kokios nors permainos. Biblija sako: *„Taigi jei kas yra Kristuje, tas yra naujas kūrinys. Kas sena – praėjo, štai visa tapo nauja. O visa tai iš Dievo, kuris per Jėzų Kristų sutaikino mus su savimi ir davė mums sutaikinimo tarnavimą.“*

Antrasis laiškas Korintiečiams 5, 17-18

Po išgelbėjimo nesiliaukite keistis. Šventoji Dvasia veiks jumyse siekdama padaryti jūsų gyvenimą šventesniu. Būkime sąmoningi Šventosios Dvasios bendradarbiai šiame iki gyvenimo pabaigos besitęsiančiame procese. Biblija sako: *„Pagaliau, broliai, prašome ir raginame jus Viešpatyje Jėzuje: jeigu išmokote iš mūsų, kaip privalote elgtis ir patikti Dievui - taip ir elkitės, darydami vis daugiau pažangos! Jūs juk žinote, kokių nurodymų jums davėme Viešpaties Jėzaus vardu. Nes tokia Dievo valia - jūsų šventėjimas; kad susilaikytumėte nuo ištvirkavimo... Dievas nepašaukė mūsų nedorybei, bet šventumui. Todėl, kas tai atmeta, ne žmogų atmeta, bet Dievą, kuris ir davė mums savo Šventąją Dvasią.“*

Pirmasis laiškas Tesalonikiečiams 4, 1-3.7-8

Taigi kaip žinoti, kad turime savyje Šventąją Dvasią? Mes patys ir kiti žmonės matys mūsų elgesio pasikeitimą, kuris negalėtų įvykti mūsų pačių jėga. Šventajai Dvasiai veikiant vyksta ne vien tik atgimusio krikščionio elgesio, bet ir jo charakterio pasikeitimas. Laiške Galatams 5, 22-23 aprašomos naujos charakterio savybės, kurios ima ryškėti tikinčiojo gyvenime veikiant Šventajai Dvasiai.

KAIP ŠVENTOJI DVASIA PADEDA TIKINČIAJAM?

1. Šventoji Dvasia duoda tikinčiajam naują, dieviškąją prigimtį, kuri trokšta daryti tai, kas patinka Dievui.

*„Kas yra gimęs iš Dievo, nedaro nuodėmės, nes jame laikosi **Dievo sėkla**. Jis negali nuodėmiauti, nes yra gimęs iš Dievo. Taip išaiškėja Dievo vaikai ir velnio vaikai: tas, kuris nevykdo teismo, nėra iš Dievo; taip pat tas, kuris savo brolio nemyli“*

Pirmasis Jono laiškas 3, 9-10

2. Šventoji Dvasia duoda tikinčiajam jėgų ir gebėjimą tarnauti Dievui ir žmonėms. Kai žmogus dvasiškai atgimsta, jis kartu su kitais atgimusiaisiais krikščionimis įsitraukia į vietinės bažnyčios veiklą. Bažnyčios veikloje kiekvienas jos narys yra labai svarbus. Dievas kiekvienam duoda labai svarbią atsakomybę – tarnauti Jam ir žmonėms. Bet šio tarnavimo neįmanoma atlikti vien žmogiškomis jėgomis.

Biblija sako: „Yra skirtingų dovanų, tačiau ta pati Dvasia. Yra skirtingų tarnavimų, tačiau tas pats Viešpats. Ir yra skirtingi veiksmai, tačiau tas pats Dievas, kuris visa veikia visame kame. Bet kiekvienam suteikiamas Dvasios pasireiškimas bendram labui.“

Pirmasis laiškas Korintiečiams 12, 4-7

3. Šventoji Dvasia įgalina tikintįjį nesigėdijant išpažinti Jėzų kaip savo Gelbėtoją ir Viešpatį kitų žmonių akivaizdoje. Pirmame laiške Korintiečiams 12, 3 sakoma, „...Ir nė vienas negali sakyti, kad Jėzus yra Viešpats, kaip tik

Šventąją Dvasią. „Kai žmogus priima Jėzų kaip Gelbėtoją ir Viešpatį, jam kyla troškimas pasakoti apie Jį kitiems.

4. Šventoji Dvasia suteikia tikinčiajam dvasinių dalykų supratimą. *„Apie tai ir kalbame ne žodžiais, kurių moko žmogiškoji išmintis, bet tais, kurių moko Šventoji Dvasia, - dvasinius dalykus gretindami su dvasiniais. Bet sielinis žmogus nepriima to, kas yra iš Dievo Dvasios, nes jam tai kvailystė; ir negali suprasti, nes tai dvasiškai vertinama.“*

Pirmasis laiškas Korintiečiams 2, 13-14

Šventosios Dvasios apšviestas tikintysis ima aiškiau suprasti Biblijos tiesas. Tai paaiškina, kodėl netikintysis negali suprasti Biblijos. Be Šventosios Dvasios pagalbos neįmanoma suprasti Dievo ir Jo veiklos pasaulyje.

„Dievas mums tai apreiškė per savo Dvasią, nes Dvasia visa ištiria net Dievo gelmes. Kas iš žmonių žino, kas yra žmogaus, jei ne paties žmogaus dvasia? Taip pat niekas nežino, kas yra Dievo, tik Dievo Dvasia. O mes gavome ne pasaulio dvasią, bet Dvasią iš Dievo, kad suvoktume, kas mums Dievo dovanota.“

Pirmasis laiškas Korintiečiams 2, 10-12

5. Šventoji Dvasia tampa tikinčiojo mokytoju ir globėju. Jėzus pasakė: *„Aš jums tai pasakiau, būdamas su jumis, o Guodėjas – Šventoji Dvasia, kurią mano vardu Tėvas atsiųs, - mokys jus visko ir viską primins, ką jums sakiau.“*

Evangelija pagal Joną 14, 25-26

Taigi kur tik pasaulyje tikintysis begyventų, jis nėra vienas. Jis turi geriausią pasaulyje mokytoją ir vadovą – Šventąją Dvasią. Tikintysis gali būti pamokomas kitų tikinčiųjų, bažnyčios vadovų, bet Šventoji Dvasia vis tiek yra svarbiausias mokytojas. Todėl net ir gyvendamas

vienas netikinčiųjų apsuptyje tikintysis gali išlikti ištikimas Dievui, jei ieškos Šventosios Dvasios vadovavimo ir pamokymo bei paklus Jos nurodymams visuose dalykuose. Svarbu prisiminti, kad **Šventoji Dvasia pirmiausia moko ir veda tikintįjį naudodama Dievo Žodį - Bibliją**. Todėl kasdien skaityk ir tyrinėk Bibliją prašydamas, kad Šventoji Dvasia parodytų tiesą ir mokytų tave.

„Tenyščiai pasirodė esą kilnesni už tesalonikiečius. Jie noriai priėmė žodį ir kasdien tyrinėjo Raštus, ar taip esą iš tikrųjų. Daugelis iš jų įtikėjo, taip pat nemažai kilmingų graikų moterų ir vyrų“

Apaštalų darbai 17, 11-12

6. Šventoji Dvasia įgalina tikintįjį pasipriešinti šėtonui ir piktosioms dvasioms.

„Jūs esate iš Dievo, vaikeliai, ir nugalėjote juos, nes Tas, kuris jumyse, didesnis už tą, kuris pasaulyje“

Pirmasis Jono laiškas 4, 4

Kerai ir piktosios dvasios neturi galios kontroliuoti tikintįjį. Normalu, kad atgimęs tikintysis susiduria su demonų gundymais. Šie gundymai gali būti abejonių forma dėl atsivertimo nuoširdumo, jie gali būti susiję su praeities nuodėmingais įpročiais ir santykiais. Nuolatiniai nenaudingi, tušti užsiėmimai ar santykiai sukels pagundas. Kasdien pamaldžiai studijuodami Bibliją, taikydami Dievo principus savo gyvenime ir leisdami Šventajai Dvasiai save kontroliuoti pasieksite pergalę kiekvienoje situacijoje.

„Nebūkite tad neprotingi, bet supraskite, kokia yra Viešpaties valia. Ir nepasigerkite vynu, kuriame pasileidimas, bet būkite pilni Dvasios...“

Laiškas Efeziečiams 5, 17-18

APŽVALGAI IR DISKUSIJAI

1. Po prisikėlimo iš mirusiųjų Jėzus sugrįžo pas savo Tėvą.
_____ buvo atsiųsta
paguosti, įgalinti ir vesti krikščionis.
2. Dievas yra Tėvas, Sūnus Jėzus ir _____
_____.
3. Kada tikintysis gauna Šventąją Dvasią?

4. Šventoji Dvasia niekada nepalieka atgimusio iš Dvasios
krikščionio. Tiesa _____ Netiesa _____
5. Šioje pamokoje mes išmokome šešis būdus, kuriais
Šventoji Dvasia padeda tikinčiajam. Išvardinkite visus
šešis.

1.

2.

3.

4.

5.

6.

2 PAMOKA

NAUJAS GYVENIMAS

„Taigi kas yra Kristuje, tas yra naujas kūrinys. Kas sena - praėjo, štai visa tapo nauja.“

Antrasis laiškas Korintiečiams 5, 17

Atgimęs iš Dvasios asmuo pradeda naują gyvenimą, kuris lemia jo nuostatų ir veiksmų pasikeitimą.

Išpažinę Jėzui Kristui savo nuodėmingą būklę ir visiškai Juo pasitikėję, gavome naujo, amžino gyvenimo dovaną. Tai ir reiškia būti atgimusiu iš Dvasios.

Laiške Romiečiams 6, 23 skaitome: *„Atpildas už nuodėmę – mirtis, o Dievo dovana - amžinasis gyvenimas per Jėzų Kristų, mūsų Viešpatį.“*

ŠIOJE PAMOKOJE MOKYSIMĖS APIE MŪSŲ NAUJĄ DVASINĮ GYVENIMĄ

Biblija sako, jog tikintysis Jėzumi Kristumi turi naują gyvenimą, kurį gyvena Dvasioje. Šis naujas gyvenimas prasideda įtikėjimo momentu, kai Šventoji Dvasia mus atgimdo.

„Taigi, jei kas yra Kristuje, tas yra naujas kūrinys. Kas sena – praėjo, štai visa tapo nauja.“

Antrasis laiškas Korintiečiams 5, 17

„Bet kai pasirodė Dievo, mūsų Gelbėtojo, gerumas ir meilė žmonėms, Jis išgelbėjo mus ne dėl mūsų atliktų teisumo darbų, bet iš savo gailėstingumo, **Šventosios Dvasios atgimdančiu ir atnaujinančiu nuplovimu**. Jis mums dosniai išliejo tos Dvasios per mūsų Gelbėtoją Jėzų Kristų...”

Laiškas Titui 3, 4-6

„Tačiau jūs negyvenate paga kūną, bet paga Dvasią, jei tik Dievo Dvasia gyvena jumoje. O kas neturi Kristaus Dvasios, tas nėra Jo.”

Laiške Romiečiams 8,9

Seni kūno darbai ir nauji Dvasios vaisiai aprašomi laiške Galatams 5, 19-26.

„**Kūno darbai** aiškūs – tai paleistuvavimas, ištvirkavimas, netyrumas, gašlavimas, stabmeldystė, burtininkavimas, priešiškumas, nesantaikos, pavyduliavimai, piktumai, vaidai, nesutarimai, susiskaldymai, pavydai, žmogžudystės, girtavimai, orgijos ir panašūs dalykai. Įspėju jus, kaip jau esu įspėjęs, jog tie, kurie taip daro, nepaveldės Dievo karalystės.“

Laiškas Galatams 5, 19-21

„Bet **Dvasios vaisius** yra meilė, džiaugsmas, ramybė, kantrybė, malonumas, gerumas, ištikimybė, romumas, susivaldymas. Tokiems dalykams nėra įstatymo. Ir kurie yra Kristaus, tie **nukryžiuo kūną** su aistromis ir geismais. Jei gyvename Dvasia, tai ir elkimės pagal Dvasią. Nesivaikykime tuščios garbės, neerzinkime vieni kitų, nepavėdėkime vieni kitiems.“

Laiškas Galatams 5, 22-26

Senajo gyvenimo pagal kūną, darbai

Iš laiško Galatams 5, 19-21 išrašykite senajo kūniško gyvenimo apraiškas.

1.	10.
2.	11.
3.	12.
4.	13.
5.	14.
6.	15.
7.	16.
8.	17.
9.	18.

Taip Biblija apibūdina neišgelbėto žmogaus gyvenimo darbus.

Naujo gyvenimo pagal Dvasią vaisiai

Šio gyvenimo vaisius Paulius apibūdina laiške Galatams 5, 22-26. Perskaitykite šią ištrauką dar kartą. Šios Dievo charakterio savybės yra Šventosios Dvasios vaisius, kurį Ji neša apsigyvenusi mumyse. Išvardinkite šias naujas atgimusio žmogaus charakterio savybes.

1.	6.
2.	7.
3.	8.
4.	9
5.	

Atkreipkite dėmesį į 25 eilutę: „*Jei gyvename Dvasia, tai ir elkimės pagal Dvasią.*“ Perskaitykite dar kartą Antrąjį laišką Korintiečiams 5, 17.

Paulius laiške Efeziečiams 4, 22-24 rašo: „*kad privalu atsizadėti senojo žmogaus ankstesnio gyvenimo būdo, žlugdančio apgaulingais geismais, atsinaujinti savo proto dvasioje ir apsirengti nauju žmogumi, sutvertu pagal Dievą teisume ir tiesos šventume.*“

Papildomai apie senąjį ir naująjį žmogų galite paskaityti laiške Kolosiečiams 3, 5-17.

Iš Biblijos matome, kad atgimusiam krikščioniui yra natūralu gyventi kitaip, nei prieš įtikėjimą Jėzumi Kristumi. Nes senas gyvenimas, kurį gyvenome pagal kūną buvo pakeistas nauju gyvenimu, kurį gyvename pagal Dvasią.

Atgimusiojo tikinčiojo nuostatos ir veiksmai nebėra tokie, kokie buvo anksčiau.

Jūs galite klausti: „Aš dvasiškai atgimiau. Mano gyvenimas iš tikrųjų pasikeitė, bet aš vis dar esu gundomas nusidėti ir kartais nusidedu. Ar tai reiškia, kad aš jau nebesu atgimęs ar niekada ir nebuvau atgimęs?“

Kai kurie krikščionys nusivilia ir tampa prislėgti, kai priėmę Kristų kaip savo Gelbėtoją ir Viešpatį, nusideda.

Daugelis žmonių klausia: “Ar tai normalu? Ar aš toks esu vienintelis? Ar nusidėdamas aš prarandu savo išgelbėjimą?”

Kad galėtume suprasti patys save ir savo poelgius, mes daugiau pastudijuosime apie tikinčiojo santykį su gundymu ir nuodėme.

ŠIE DU FAKTAI PARODO, KAD ATGIMĘS KRIKŠČIONIS DAUGIAU NEBĖRA NUODĖMĖS VERGAS

1. Naujas tikintysis yra gimęs iš Dievo.

*„Kas yra gimęs iš Dievo, nedaro nuodėmės, nes jame laikosi Dievo sėkla. Jis **negali nuodėmiauti**, nes yra gimęs iš Dievo. Taip išaiškėja Dievo vaikai ir velnio vaikai: tas, kuris nevykdo teismo, nėra iš Dievo; taip pat tas, kuris savo brolio nemyli.“*

Pirmasis Jono laiškas 3, 9-10

Atkreipkite dėmesį į žodžius 9 eilutėje: „*negali nuodėmiauti*.“ Tai nereiškia, kad tikintysis nedaro nuodėmių. Kiekvienas tikintysis gali pasirinkti nusidėti. Šioje ištraukoje pabrėžiama, kad atgimęs krikščionis nebegali gyventi **nuolat nuodėmiaudamas**. Po dvasinio atgimimo krikščionis daugiau nebėra nuodėmės vergas ir gali nedaryti nuodėmės dėl to, kad jis priklauso Dievui, o ne be velniui.

2. Dievas tikinčiajam davė Šventąją Dvasią.

„Iš to pažįstame, kad pasiliekame Jame ir Jis mumyse: Jis davė mums savo Dvasios.“

Pirmasis Jono laiškas 4, 13

„Tačiau jūs negyvenate pagal kūną, bet pagal Dvasią, jei tik Dievo Dvasia gyvena jumoje. O kas neturi Kristaus Dvasios, tas nėra Jo.“

Laiškas Romiečiams 8, 9

Iš Biblijos matome, kad atgimęs krikščionis nebegyvena nuodėmėje, nes jis buvo gimęs iš Dievo ir todėl, kad jis turi **Šventąją Dvasią**, kuri apsigyveno jame nuo tos akimirkos, kai įtikėjo ir priėmė Jėzų Kristų kaip Gelbėtoją ir Viešpatį.

Taigi nuodėmė daugiau nebedominuoja mūsų gyvenimuose, nes mūsų senas kūnas buvo nukryžiuotas ir dabar mes gyvename Dvasioje. Šventoji Dvasia turėtų vadovauti mūsų gyvenimams.

„Taigi kas yra Kristuje, tas yra naujas kūrinys. Kas sena - praėjo, štai visa tapo nauja.“

Antrasis laiškas Korintiečiams 5, 17

„Ką gi sakysime? Gal mums pasilikti nuodėmėje, kad gausėtu malonę? Jokiu būdu! Mirę, nuodėmei, kaipgi gyvensime joje?“

Laiške Romiečiams 6,1-2

„žinodami, jog mūsų senasis žmogus buvo nukryžiotas kartu su Juo, kad būtų sunaikintas nuodėmės kūnas ir kad mes daugiau nebevergautume nuodėmei. Juk kas miręs, tas išlaisvintas iš nuodėmės.“

Laiške Romiečiams 6,6-7

Iš mūsų nuostatų ir veiksmų pasikeitimo mes žinome, kad mes daugiau nebegyvename pagal kūną ir, kad Šventoji Dvasia gyvena mumyse.

Jei žmogus tvirtina esąs atgimęs, bet toliau džiaugiasi nuodėmingu gyvenimu, iš tiesų jis nėra atgimęs.

Dabar sugrįžkime prie klausimo: „Ar įmanoma atgimusiam žmogui nusidėti?“ Atsakymas - taip.

Kitas klausimas: „Ar atgimęs žmogus gali mėgautis nuodėmingu gyvenimu?“ Atsakymas - ne.

Nuodėmė **dominuoja** ir patogiai gyvena dvasiškai neatgimusio žmogaus gyvenime. Tikinčiajam nuodėmė yra neprašytas **įsibrovėlis**. Nusidėjęs tikintysis nesijaučia patogiai.

Atgimęs asmuo turi naują supratimą apie nuodėmę ir jautrią nuodėmei sąžinę.

Ar atgimęs asmuo tampa pražuvusiu ir pasmerktu, kai jis nusideda? Ne, netampa. Jis bus nelaimingas ir, jeigu nepripažįsta nuodėmių Dievui, toks tikintysis gali prarasti dalį išgelbėjimo džiaugsmo. Bet kai žmogus tampa Dievo vaiku ir turi amžinąjį gyvenimą, niekas negali atskirti jo nuo Dievo.

„Ir aš įsitikinęs, kad nei mirtis, nei gyvenimas, nei angelai, nei kunigaikštystės, nei galybės, nei dabartis, nei ateitis, nei aukštumos, nei gelmės, nei jokie kiti kūriniai negalės mūsų atskirti nuo Dievo meilės, kuri yra Kristuje Jėzuje, mūsų Viešpatyje.“

Laiškas Romiečiams 8, 38-39

O KAIP DĖL GUNDYMO?

Jėzus buvo gundomas. „Tuomet Jėzus buvo Dvasios nuvestas į dykumą, kad būtų velnio gundomas.“

Evangelija pagal Matą 4, 1

„Juk mes turime ne tokį vyriausiąjį Kunigą, kuris negalėtų atjausti mūsų silpnybių, bet, kaip ir mes, visaip gundytą, tačiau nenusidėjusį.“

Laiškas Hebrajams 4, 15

„Pats iškentęs gundymus, Jis gali padėti tiems, kurie yra gundomi.“

Laiškas Hebrajams 2, 18

Kristus buvo visaip gundomas, bet nenusidėjo. Būti gundomam nėra nuodėmė. Nuodėmė yra pasiduoti gundymui.

Jėzus pasakė savo mokiniams: *„Budėkite ir melskitės, kad nepatektumėte į pagundymą, nes dvasia ryžtinga, bet kūnas silpnas.“*

Evangelija pagal Morką 14, 38

„Sakau: gyvenkite Dvasia, ir jūs nevykdysite kūno geismų“

Laiškas Galatams 5, 16

Būti gundomam nėra nuodėmė. Tačiau pasilikti tokioje padėtyje, kai esi nuolat gundomas, yra nesveika ir pavojinga. Kiek įmanoma turime vengti pagundų.

APŽVALGAI IR DISKUSIJAI

1. Biblija kalba apie du gyvenimus. Vienas yra senas kūniškas gyvenimas, o kitas yra _____.

2. Išvardinkite laiške Galatams 5, 19-21 aprašytas senąsias kūniško gyvenimo apraiškas.

1.	10.
2.	11.
3.	12.
4.	13.
5.	14.
6.	15.
7.	16.
8.	17.
9.	18.

3. Apibūdinkite naujojo dvasinio gyvenimo vaisius pagal laišką Galatams 5, 22- 26.

1.	6.
2.	7.
3.	8.
4.	9
5.	

4. Šioje pamokoje mes sužinojome, kad tikintysis yra laisvas nuo nuodėmės vergijos todėl, jis yra gimęs iš _____ ir turi jame gyvenančią _____ .

5. Kada prasideda naujas, tikinčiojo Jėzumi Kristumi, gyvenimas? Laiškas Romiečiams 8, 9; Laiškas Titui 3, 5

6. Ar įmanoma atgimusiam žmogui nusidėti?

Taip _____ Ne _____

7. Atgimęs tikintysis įgyja naujas nuostatas ir pradeda kitaip elgtis. Tiesa _____ Netiesa _____

8. Kaip pasikeitė jūsų gyvenimas nuo to laiko, kai jūs dvasiškai atgimėte?

9. Ar nuodėmė būti gundomam? Taip _____ Ne _____
Kokiais būdais esate gundomas?

10. Kaip tikintysis gali įveikti pagundą?

3 PAMOKA

NAUJA ŠVIESA – BIBLIJA

Naujame tikinčiojo gyvenime yra daug privilegijų, kuriomis galime džiaugtis. Šioje pamokoje sužinosime apie Biblijos studijavimo privilegiją.

KODĖL YRA SVARBU SKAITYTI BIBLIJĄ?

Bibliją skaityti svarbu todėl, kad **Biblija yra Dievo žinia mums.**

„... nes pranašystė niekada nėra atėjusi žmogaus valia, bet kalbėjo Šventosios Dvasios įkvėpti šventi Dievo žmonės.“

Antrasis Petro laiškas 1, 21

Biblija nėra paprasta knyga. Ji nėra žmogaus kūrinys, bet Šventosios Dvasios įkvėptų žmonių užrašyti Dievo žodžiai. Tai yra asmeninė Dievo žinia jums.

Bibliją skaityti svarbu todėl, kad **ji papasakoja mums apie Dievą.**

Nuo tada, kai tapome Dievo vaikais, norime kaip įmanoma daugiau sužinoti apie mūsų dangiškąjį Tėvą. Nuo pradžios iki pabaigos Biblija pasakoja mums, koks yra Dievas, kaip Jis veikia ir kokie Jo tikslai žmogui. Norėdami sužinoti apie Dievą, turime skaityti ir tyrinėti Jo knygą. Nuostabu sužinoti iš Biblijos apie Jo šventumą, teisumą, gailestingumą ir meilę. Tiksliausią Dievo paveikslą regime evangelijose aprašytame žemiškajame Jo Sūnaus Jėzaus Kristaus gyvenimo ir darbų aprašyme. Jėzus evangelijoje pagal Joną 14, 9b pasakė: „...*Kas matė mane, matė Tėvą...*“

Svarbu skaityti Bibliją todėl, kad **ji papasakoja mums apie mus pačius.**

Biblijoje, Pradžios knygoje pasakojama, kaip Dievas sukūrė pirmuosius žmones – Adamą ir Ievą bei jų nuopuolį. Nuo to laiko nupuolė ir visa žmonija. Senajame Testamente pranašaujama, o Naujajame Testamente aprašoma, kaip per savo Sūnaus Jėzaus Kristaus auką ant kryžiaus Dievas atpirko kiekvieno žmogaus nuodėmes. Tikėjimo Jėzumi pagrindu, Dievas tas nuodėmes atleidžia dovanodamas amžinąjį gyvenimą. Taigi Bibliją atskleidžia žmogaus nuodėmingumą ir Gelbėtojo poreikį ir tai, kaip mus veikianti nuodėmės galia gali būti nugalėta per tikėjimą Jėzumi Kristumi.

*„Mes gi žinome, kad, ką besakytų įstatymas, jis kalba tiems, kurie yra įstatymo valdžioje, kad visos burnos užsičiauptų ir visas pasaulis pasirodytų kaltas prieš Dievą, nes **įstatymo darbai Jo akivaizdoje nebus išteisintas nė vienas žmogus.** Per įstatymą tik pažįstame nuodėmę. Bet dabar, nepriklausomai nuo įstatymo, yra apreikštas Dievo teisumas, kurį paliudijo Įstatymas ir Pranašai, - Dievo teisumas, tikėjimu į Jėzų Kristų duodamas visiems, kurie tiki. Nėra jokio skirtumo, nes **visi nusidėjo ir stokoja Dievo šlovės, o išteisinami dovanai Jo malone dėl atpirkimo, kuris yra Jėzuje Kristuje.** Dievas Jį paskyrė permaldavimo auka, **veikiančia per tikėjimą Jo kraujo galia.**“*

Laiškas Romiečiams 3, 19-25a

Svarbu skaityti Bibliją todėl, kad ji **papasakoja mums, kaip sėkmingai gyventi krikščionišką gyvenimą.**

„O tu pasilik prie to, ką išmokai ir įtikėjai, žinodamas, iš ko išmokai. Tu nuo vaikystės žinai šventuosius Raštus, galinčius tave pamokyti išgelbėjimui per tikėjimą, kuris yra

Kristuje Jėzuje. Visas Raštas yra Dievo įkvėptas ir naudingas mokyti, barti, taisyti, auklėti teisumui, kad Dievo žmogus taptų tobulas, pasiruošęs kiekvienam geram darbui.“

Antrasis laiškas Timotiejui 3, 14-17

Pagal šią ištrauką, visas Raštas yra Dievo įkvėptas ir yra naudingas _____, _____, _____ ir _____ tam, kad kiekvienas Dievo žmogus, t.y. atgimęs krikščionis, taptų _____.

Ši ištrauka teigia, kad netgi vaikas gali studijuoti ir suprasti Bibliją bei įtikėti Jėzumi Kristumi. Todėl vaikus reikia mokyti Biblijos kuo anksčiau.

Bibliją svarbu skaityti todėl, **kad ji yra dvasinis maistas augančiam krikščioniui.**

Evangelija pagal Matą 4, 4 Jėzus sakė: „Žmogus gyvens ne viena duona, bet kiekvienu žodžiu, išeinančiu iš Dievo lūpų.“

Kad žmogus būtų fiziškai sveikas, jam reikia maisto. Tam, kad būtų dvasiškai sveikas, krikščionis turi skaityti ir taikyti savo gyvenime Dievo Žodį.

KAIP SKAITYTI BIBLIJĄ?

Daugelis žmonių Bibliją skaito tada, kai jaučia ypatingą poreikį. Jie atsiverčia Bibliją ir perskaito keletą eilučių ar skyrių bet kurioje, atsitiktinai atsiverstoje Biblijos vietoje. Toks Biblijos skaitymas neduos jums tokios didelės naudos, kaip nuolatinis ir sistemingas jos skaitymas.

Taigi kaip sistemingai skaityti Bibliją? Jaunam krikščioniui būtų geriausia pradėti nuo Evangelijos pagal Matą, pirmosios

Naujojo Testamento knygos, ir kiekvieną dieną perskaityti tam tikrą skyrių skaičių. Perskaičius Evangeliją pagal Matą, tęsti skaitinius Evangeliją pagal Morkų, antrąją Naujojo Testamento knygą ir taip toliau, kol neperskaitysite viso Naujojo Testamento. 27-iose Naujojo Testamento knygose iš viso yra 260 skyrių. Jeigu jūs perskaitysite po du skyrius kiekvieną dieną, Naująjį Testamentą visiškai perskaitysite per 19 savaitių.

Kai perskaitysite visą Naująjį Testamentą, būtų gerai, kad vėl pradėdami nuo Evangelijos pagal Matą skaitytumėte Naująjį Testamentą iš naujo. Bet taip pat pradėkite skaityti Senąjį Testamentą. Kiekvieną dieną perskaitykite po du skyrius iš Senojo Testamento ir po vieną skyrių iš Naujo Testamento. Senąjį Testamentą pradėkite skaityti nuo Pradžios knygos, pirmosios Senojo Testamento knygos. Jeigu kiekvieną dieną perskaitysite po tris skyrius, per metus jūs perskaitysite visą Bibliją.

Toks yra sistemingas Biblijos skaitymo planas. Tegul šis planas būna jūsų Biblijos skaitymo minimumas. Jūs trokšite ir papildomai pastudijuoti kai kurias temas ar Biblijos knygas. Skirkite tam laiko papildomai. Jeigu jūs turite tik Jono evangeliją, pradėkite skaityti mažiausiai po vieną skyrių kiekvieną dieną kol perskaitysite iki galo. Jeigu jūs dar neturite Biblijos, dar kartą perskaitykite visą Jono evangeliją ir ieškokite galimybių įsigyti Bibliją ar Naująjį Testamentą.

Keletas papildomų patarimų kaip skaityti Bibliją:

1. Prieš pradėdami skaityti pasimelskite. Padėkokite Dievui už Jo Žodį ir paprašykite Jo padėti suprasti tai, ką skaitysite.

„Atverk man akis, kad stebuklus Tavo įstatyme regėčiau“

Psalmių knyga 119, 18

2. Būkite nuolankus. Tai yra Dievo įkvėptas ir galingas Žodis.

„Dievo žodis yra gyvas ir veiksmingas, aštresnis už bet kokį dviašmenį kalaviją. Jis prasiskverbia iki pat sielos ir dvasios atšakos, iki sąnarių ir kaulų smegenų, ir teisia širdies mintis bei sumanymus.“

Laiškas Hebrajams 4, 12

3. Pasibraukite žodžius ir eilutes, kurios patraukia jūsų dėmesį. Apmąstykite juos visos dienos metu.

*„Kaip aš myliu Tavo įstatymą, **mąstau apie jį ištisą dieną.** Įsakymai Tavo padarė mane protingesnę už mano priešus, nes jie visuomet su manimi. Daugiau suprantu už visus savo mokytojus, nes **mąstau apie Tavo liudijimus.** Daugiau išmanau už senius, nes laikausi Tavo potvarkių. Nuo bet kokio pikto kelio susilaikau, nes klausau Tavo žodžio“*

Psalmių knyga 119, 97-101

4. Baigęs skaityti padėkokite Dievui už tai, ką Jis pamokė jus ir paprašykite išminties bei stiprybės pritaikyti savo kasdieniniame gyvenime tai, ką išmokote iš perskaitytos Biblijos ištraukos.

*„Taigi kiekvienas, kuris **klauso šitų mano žodžių ir juos vykdo**, panašus į išmintingą žmogų, pasistačiusį savo namą ant uolos. Prapliupo liūtys, ištvinę upės, pakilo vėjai ir daužėsi į tą namą. Tačiau jis nesugriuvo, nes buvo pastatytas ant uolos. Ir kiekvienas, kuris **klauso šitų mano žodžių ir jų nevykdo**, panašus į kvailą žmogų, pasistačiusį savo namą ant smėlio. Prapliupo liūtys, ištvinę upės, pakilo vėjai ir daužėsi į tą namą, ir jis sugriuvo, o jo griuvimas buvo smarkus.“*

Evangelija pagal Matą 7, 24-27

KADA SKAITYTI BIBLIJĄ?

Lygiai kaip naudinga yra sistemingai skaityti Bibliją, taip ir turėti reguliary skaitymo laiką.

Šis laikas yra individualus kiekvienam krikščioniui. Vieniems geriausias laikas yra anksti ryte, tuo tarpu kiti išnaudoja laiką pietų pertraukos metu. Dar kitiems geriausias laikas prieš einant miegoti.

Svarbu yra nuspręsti, kada skaitysite Bibliją ir laikytis nustatytos dienotvarkės. Jei nenuspręsite skirti pastovaus laiko Biblijai studijuoti, jo ir neturėsite. Kiekvienas esame užsiėmęs; todėl nustatytas, pastovus laikas Biblijai skaityti yra būtinas. Pasirinkite tinkamiausią jums Biblijos skaitymo laiką ir laikykite jį vienu iš svarbiausių savo dienotvarkėje.

Mokykitės Biblijos ištraukas mintinai.

Išmokite mintinai tiek eilučių, kiek galite. Kai surasite gerą Biblijos eilutę, užsirašykite ją ant kortelės ar lapelio ir nešiokitės su savimi visą dieną, vis ją perskaitydami. Dienai pasibaigus jūs jau mokėsite ją mintinai.

Psalmių knygoje 119, 11, mes skaitome: „*Giliai širdyje paslėpiau Tavo žodį, kad Tau nenusidėčiau.*“

Mintinai išmoktas Dievo Žodis padės jums atsispirti pagundoms ir teisingai pasielgti sudėtingose aplinkybėse, kai neturėsite laiko pasižiūrėti, ką apie tai sako Biblija. Šėtono gundomas Jėzus atsilaikydavo mintinai cituodamas Dievo Žodį.

„Velnias vėl paėmė Jį į labai aukštą kalną ir, rodydamas viso pasaulio karalystes bei jų šlovę, tarė Jam: „Visa tai aš Tau atiduosiu, jei parpuolęs pagarbinsi mane“. Tada Jėzus jam atsakė: „Eik šalin nuo manęs, šétone! **Nes parašyta: „Viešpatij, savo Dievą, tegarbink ir Jam vienam tetarnauk!“** Tuomet velnias nuo Jo atsitraukė, ir štai angelai prisiartino ir Jam tarnavo“

Evangelija pagal Matą 4, 8-11

Jėzus sakė: „...Labiau palaiminti tie, kurie klausosi Dievo Žodžio ir jo laikosi.“

Evangelija pagal Luką 11, 28

APŽVALGAI IR DISKUSIJAI

1. Šioje pamokoje mes mokėmės apie didžiulę krikščionio privilegiją. Kokia ji?
2. Užrašykite penkias priežastis, kodėl yra svarbu skaityti Bibliją.
 - 1.
 - 2.
 - 3.
 - 4.
 - 5.
3. Padiskutuokite, kodėl yra naudingas sistemingas Biblijos skaitymo planas.
4. Naująjį Testamentą perskaitysite per 19 savaitių, jeigu perskaitysite kasdien po _____ skyrius (-ių).
5. Ar jūs nusprendėte kasdien skaityti savo Bibliją?
Taip _____ Ne _____
6. Jeigu jūsų atsakymas yra taip, tai nuo kurios Biblijos knygos pradėsite skaityti? _____
Kiek skyrių nusprendėte kasdien perskaityti? _____
7. Kokį laiką pasirinkote kasdieniams Biblijos skaitiniams?

8. Kodėl yra svarbu įsiminti Biblijos eilutes?

4 PAMOKA

NAUJA PRIVILEGIJA: MALDA

Šioje pamokoje mokysimės apie kitą didelę tikinčiojo privilegiją – maldą. Ieškosime atsakymų į šiuos klausimus:

- * *Kas yra malda?*
- * *Kodėl aš turėčiau melstis?*
- * *Kaip melstis?*
- * *Kada melstis?*

KAS YRA MALDA?

Dievas kalba žmogui per Bibliją. Melsdamasis žmogus kalba su Dievu. ***Malda yra bendravimas su Dievu***, kalbėjimas su Juo ir klausymas Jo atsakymo.

Jėzus sakė: „*Todėl melskitės taip: „Tėve mūsų, kuris esi danguje....“*“

Evangelija pagal Matą 6, 9

„*Kai meldiesi, eik į savo kambarėlį ir, užsirašinęs duris, melskis savo Tėvui, kuris yra slaptoje, o tavo Tėvas, regintis slaptoje, tau atlygins viešai.*“

Evangelija pagal Matą 6, 6

Šios ištraukos atskleidžia, kad malda yra pokalbis su Dievu. Malda nėra pokalbis su kitu žmogumi.

Atgimę iš Dvasios tapome Dievo vaikais, o Dievas tapo mūsų Tėvu. Evangelijoje pagal Joną 1, 12-13 skaitome:

„Visiems, kurie Jį priėmė, Jis davė galią tapti Dievo vaikais – tiems, kurie tiki Jo vardą, kurie ne iš kraujo, ne iš kūno norų ir ne iš vyro norų, bet iš Dievo gimę.“

Ši ištrauka padeda maldos supratimo pagrindą - tai Tėvo ir vaiko bendravimas, atsiradęs po atgimimo iš Dvasios. Malda yra tikinčiojo privilegija dėl jo naujų santykių su Dievu kaip savo Tėvu. Bendravimas žodžiais yra natūralių tėvo ir vaiko santykių dalis. Kadangi Dievas yra mūsų Tėvas, mes pasakojame Jam savo svajones, tikslus, problemas, gėrimės Juo ir dėkojam Jam. Tai yra malda.

KODĖL AŠ TURĖČIAU MELSTIS?

Tai daryti yra natūralu. Mūsų ypatingi santykiai su Dievu atsiskleidžia tuomet, kai mes meldžiamės. Dievas yra geriausias ir labiausiai patikimas mūsų draugas, todėl mums reikia kalbėtis su Juo.

Kaip aš padėkoju Dievui už kasdienius palaiminimus?

Melsdamasis.

„Visada džiaukitės, be paliovos melskitės! Už viską dėkokite, nes tokia Dievo valia jums Kristuje Jėzuje.“

Pirmasis laiškas Tesalonikiečiams 5, 16-18

Kaip aš galiu padėti kitiems?

Melsdamasis

„Todėl maldauju jus, broliai, dėl Viešpaties Jėzaus Kristaus Evangelijos palaiminimo pilnatvėje. Todėl maldauju jus, broliai, dėl Viešpaties Jėzaus Kristaus ir Dvasios meilės, kad jūs kartu su manimi kovotumėte už mane maldose Dievui,“

Romiečiams 15, 30-32

„Pagaliau, broliai, melskitės už mus, kad Viešpaties žodis skintųsi kelią ir būtų pašlovintas, kaip ir pas jus, ir kad mes būtume išgelbėti nuo netikusių ir nedorų žmonių, nes ne visi turi tikejimą.“

Antrasis laiškas Tesalonikiečiams 3, 1-2

Kaip Dievas sužino mano poreikius?

Per maldą.

„Todėl drąsiai artinkimės prie malonės sosto, kad gautume gailestingumą ir rastume malonę pagalbai reikiamu metu.“

Laiškas Hebrajams 4, 16

„Jeigu kuriam iš jūsų trūksta išminties, teprašo Dievą, kuris visiems dosniai duoda ir nepriekaištauja, ir jam bus suteikta.“

Jokūbo laiškas 1, 5

Kodėl aš turėčiau melstis?

- * Todėl, kad yra natūralu vaikui kalbėti su savo Tėvu.
- * Todėl, kad man reikia išreikšti savo dėkingumą Dievui.
- * Todėl, kad man reikia, jog Dievas žinotų mano poreikius.

Jeigu Jėzus Kristus, tobulas Dievo Sūnus, jautė poreikį melstis ir daug meldėsi, tai ir mums derėtų tai daryti.

KAIP AŠ TURĖČIAU MELSTIS?

Jėzaus mokiniai prašė Jo: „... Viešpatie, išmokyk mus melstis.“

Evangelija pagal Luką 11, 1

Prieš mokydamas savo mokinius melstis, Jėzus pamokė juos, kaip jie neturėtų melstis. Jis pasakė: „***Kai meldžiatės, nebūkite kaip veidmainiai, kurie mėgsta melstis, stovėdami***

sinagogoje ir gatvių kampuose, kad būtų žmonių matomi. Iš tiesų sakau jums: jie jau atsiėmė savo atlygį... Melsdamiesi nedaugiažodžiaukite kaip pagonys: jie mano būsią išklausyti dėl žodžių gausumo.“

Evangelija pagal Matą 6, 5.7

Jėzus toliau mokė savo mokinius apie maldą. „*Todėl melskitės taip: Tėve mūsų, kuris esi danguje, tesie šventas Tavo vardas, teateinie Tavo karalystė, tebūnie Tavo valia kaip danguje, taip ir žemėje. Kasdienės mūsų duonos duok mums šiandien ir atleisk mums mūsų kaltes, kaip ir mes atleidžiame savo kaltininkams. Ir nevesk mūsų į pagundymą, bet gelbėk mus nuo pikto; nes Tavo yra karalystė, jėga ir šlovė per amžius. Amen.*“

Evangelija pagal Matą 6, 9-13

Ši malda yra maldos pavyzdys. Jėzus neturėjo omenyje, kad tikintieji privalo visuomet tiksliai kartoti šiuos žodžius, kaip kokį ritualą. Skaitydami Jėzaus ir kitų Biblijoje aprašytų tikinčiųjų maldas, matome, kad jie nekartoja šių žodžių. Jėzus šia malda norėjo pamokyti, kad meldžiantis reikia **garbinti ir šlovinti Dievą, apsispręsti paklusti Jo valiai, prašyti Jo pagalbos kasdieniuose poreikiuose**, tokiuose kaip maistas, taip pat **apsispręsti atleisti kitiems ir prašyti apsaugos nuo šėtono apgaulių**. Melsdamiesi turėtume atkreipti dėmesį į šiuos dalykus, kuriuos savo maldoje paminėjo Jėzus.

Patarimai jauniems krikščionims kaip melstis:

- * Kai esate vienas, balsu melskitės Dievui.
- * Neruoškite kalbos Dievui. Savo mintis Jam išreikšite paprastais žodžiais.
- * Prisiminkite, kad malda Dievui turi kilti iš jūsų širdies.
- * Melskitės su šeimos nariu ar draugu.

- * Melskitės prieš valgydami, padėkodami Dievui už Jo aprūpinimą.
- * Melskitės prieš kelionę ar kiekvieną svarbų darbą, kurį darote, kad Dievas įgalintų jus sėkmingai ir gerai jį atlikti.

KADA MELSTIS?

Ką tik atgimęs krikščionis turėtų iš karto pasimelsti Dievui išreišdamas savo padėką už suteiktą išgelbėjimą. Ši malda galėtų būti tokia: „Jėzau, ačiū, kad išgelbėjai mane.“

Krikščionis, išreišdamas padėką Dievui už Jo aprūpinimą, galėtų pasimelsti ***prieš valgydamas***.

Ieškant Dievo vadovavimo ir apsaugos ***dieną yra geriausia pradėti malda. Vakare***, prieš gulant miegoti, geriausia pasimelsti padėkojant Dievui už Jo vadovavimą, apsaugą ir visus kitus palaiminimus.

Tikinčiajam natūralu spontaniškai melstis visą dieną, išreiškiant Dievui padėką ar prašant Jo pagalbos. Jūs galite melstis eidami, važiuodami, ką nors veikdami ir t.t.

Krikščionio dvasinė stiprybė priklauso nuo to, kaip artimai jis kasdien bendrauja su Dievu skaitydamas Bibliją ir melsdamasis. Perskaitykite dar keletą Biblijos ištraukų apie maldą:

Danieliaus pranašystė 6, 10

Pirmasis laiškas Tesalonikiečiams 5, 16-18

Evangelija pagal Matą 7, 7-11; 26, 41

Evangelija pagal Morkų 11, 24-25

Evangelija pagal Luką 18, 1-8

Evangelija pagal Joną 17

Laiške Efeziečiams 4,18

APŽVALGAI IR DISKUSIJAI

3. Kas yra malda?
4. Kai meldžiamės, mes kalbame _____.
5. Kodėl tikintysis turėtų melstis?
6. Evangelijoje pagal Matą 6, 9-13 užrašyta malda yra vadinama _____.
7. Šioje pamokoje mes išmokome, kad tikintysis meldžiasi tiesiogiai Dievui. Tiesa _____ Netiesa _____
6. Parašykite, koks laikas tinkamiausias maldai.

5 PAMOKA

NAUJA VILTIS

Prieš atgimdami iš Dvasios mes neturėjome vilties. Apaštalas Paulius sako: „*Tuo metu **jūs buvote** be Kristaus, atskirti nuo Izraelio bendruomenės, svetimi pažado sandoroms, **be vilties** ir be Dievo pasaulyje. Bet dabar Kristuje Jėzuje jūs, kadaise buvusieji toli, per Kristaus kraują tapote artimi. Nes mūsų sutaikinimas yra Jis, iš abejų padaręs viena ir sugriovęs mus skyrusių sieną.*“

Laiškas Efeziečiams 2, 12-14

Neatgimęs žmogus gyvena gyvenimą be vilties. Jis taip pat gyvena be vilties patekti į dangų ir amžinybėje būti su Dievu.

Dvasiškai atgimęs žmogus įgyja naują viltį. Apie ją rašo apaštalas Petras: „*Tebūnie palaimintas Dievas, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvas, kuris iš savo didžio gailėstingumo Jėzaus Kristaus prikėlimu iš numirusių **atgimdė mus gyvai vilčiai**, nenykstančiam, nesuteptam, nevystančiam palikimui, kuris paruoštas jums danguje.*“

Pirmas Petro laiškas 1, 3-4

Naujo gyvenimo ir naujos vilties šaltinis yra Dievas.
Neužmirškite nuolat Jam už tai dėkoti.

NAUJA VILTIS MIRTIES AKIVAIZDOJE

Dalyvaudami neatgimusio žmogaus laidotuvėse, kurio šeimos nariai taip pat nėra dvasiškai atgimę, greitai pastebėsite, kad jie **neturi vilties**. Atgimęs krikščionis netgi susidūręs su mirtimi **turi viltį**. Apaštalas Paulius kalba apie tai:

„Aš nenoriu, kad jūs, broliai, liktumėte nežinioje dėl užmigusiųjų ir nusimintumėte kaip kiti, **kurie neturi vilties**. Jeigu tikime, kad Kristus mirė ir prisikėlė, tai Dievas ir tuos, kurie užmigo su Jėzumi, atves kartu su Juo. Ir tai jums sakome Viešpaties žodžiu, jog mes, gyvieji, išlikusieji iki Viešpaties atėjimo, nepralengsime užmigusiųjų. Nes pats Viešpats nužengs iš dangaus, nuskambėjęs paliepimui, arkangelo balsui ir Dievo trimitui, ir mirusieji Kristuje prisikels pirmiausia, paskui mes, gyvieji, išlikusieji, kartu su jais būsime pagauti į debesis susitikti su Viešpačiu ore ir taip **visuomet pasiliksime su Viešpačiu**. Todėl guoskite vieni kitus šiais žodžiais.“

Pirmas laiškas Tesalonikiečiams 4, 13-18

Jėzus kalbėjo apie šią viltį savo mokiniams:
„Tenebūgštauja jūsų širdys! Tikite Dievą – tikėkite ir mane! Mano Tėvo namuose daug buveinių. Jeigu taip nebūtų, būčiau jums pasakęs. Einu jums vietos paruošti. Kai nuėjęs paruošiu, vėl sugrįšiu ir jus pas save pasiimsiu, kad jūs būtumėte ten, kur ir Aš.“

Evangelija pagal Joną 14, 1-3

Pirmame laiške Korintiečiams 15, 12-14.17-20 Paulius kalba apie mūsų viltį ir prisikėlimą: „Jeigu apie Kristų skelbiama, kad Jis buvo prikeltas iš numirusių, tad kaip kai kurie iš jūsų sako, kad nėra mirusiųjų prisikėlimo?! Jeigu nėra mirusiųjų prisikėlimo, tai Kristus nebuvo prikeltas. O jei Kristus nebuvo prikeltas, tai tuščias mūsų skelbimas ir tuščias jūsų tikėjimas (...) jūs dar tebesate savo nuodėmėse. Tuomet ir užmigusieji Kristuje yra žuvę. Ir jei vien tik šiame gyvenime mes viliamės Kristumi, tai mes esame labiausiai apgailėtini iš visų žmonių. Bet dabar Kristus yra prikeltas iš numirusių – pirmasis iš užmigusiųjų.“

Net didžiausio žmogaus prieš – mirties, akivaizdoje yra viltis. Biblija sako, kad tikintysis nugalėjo mirtį.

„Kada šis gendantis apsiliks negendamybe ir šis marusis apsiliks nemarybe, tada išsipildys užrašytas žodis: „Pergalė prarijo mirtį! Kurgi, mirtie, tavo geluonis? Kurgi, mirtie, tavo pergalė?“ Mirties geluonis yra nuodėmė, o nuodėmės jėga – įstatymas. Bet dėkui Dievui, kuris duoda mums pergalę per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų!“

Pirmas laiškas Korintiečiams 15, 54-57

NAUJA VILTIS KASDIENINIAME GYVENIME

Kaip tikintieji mes turime viltį ne tik ateityje, bet ir šiame gyvenime. Kartais manoma, kad amžinasis gyvenimas prasideda tik po mirties. Tai netiesa. Perskaitykite šias ištraukas, kad sužinotumėte, kada prasideda amžinasis gyvenimas.

*„Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: **kas** mano žodžių klauso ir mane atsiuntusį **tiki, tas turi amžinąjį gyvenimą** ir nepateks į teismą, nes iš mirties yra perėjęs į gyvenimą.“*

Evangelija pagal Joną 5, 24

Ši ištrauka sako, kad amžinas gyvenimas įgyjamas įtikint Jėzumi Kristumi ir tęsiasi amžinai, netgi po fizinės mirties.

Viltį įgyjame išgirdę Evangeliją ir priėmę Jėzų kaip Gelbėtoją ir Viešpatį. Mes skaitome: *„Jei tik pasiliecate tikėjime įsivirtinę bei nepajudinami ir neatsitraukiate nuo **Evangelijos vilties**, kurią išgirdote, kuri paskelbta visai kūrinijai po dangumi ir kurios tarnu aš, Paulius, tapau.*

Laiškas Kolosiečiams 1, 23

Ši nauja viltis suteikia naują kokybę dabartiniam gyvenimui.

Kai vyras ir žmona atgimsta iš Dvasios, atsiranda viltis geresniems santykiams šeimoje. Santuokoje atsiranda nauja meilės kokybė. Yra daug nelaimingų santuokų, kai vyras ar žmona švaisto pinigus ir laiką alkoholiniams gėrimams, azartiniams žaidimams ar kitiems amoraliems pasaulio malonumams. Dažnai susirandama kitų sekso partnerių ir nustojama rūpintis savo sutuoktiniu ir vaikais. Tai yra beviltiškos santuokos paveikslas. Tačiau Dievas iš savo malonės ir meilės leidžia sutuoktiniams išgirsti Jėzaus Gerąją naujieną. Jie atgailauja dėl savo nuodėmių ir įtiki Jėzumi Kristumi. Tokiu būdu šeima įgyja naują viltį.

Verslininkas gyvena siekdamas uždirbti kuo daugiau pinigų. Prestižas, sėkmė ir pinigai yra jo dievai. Jis neturi laiko tikram Dievui. Jis skiria mažai laiko savo šeimai. Kiekviena minutė yra skiriama verslu. Atsibusdamas ir guldamas miegoti jis mąsto tik apie verslą ir kaip uždirbti daugiau pinigų. Bet vieną dieną jis sutinka žmogų, kuris papasakoja jam apie gimimą iš naujo. Pasijutęs vienišas minioje žmonių, kuriems sekasi, ir pavargęs bėgti beviltiškose lenktynėse, verslininkas atgailauja ir priima Kristų kaip savo Gelbėtoją ir Viešpatį. Gimsta viltis, kuri yra pranašesnė už viską, ką galėtum nusipirkti už pinigus.

Jaunuolis, įklimpęs į narkotikus, jaučiasi beviltiškai. Jis neturi tikslo gyventi. Jis jaučiasi vienišas ir kaltas. Savo šeimoje jis yra balta varna. Bet Dievas iš savo malonės vis tiek jį myli. Jaunuolis išgirsta Gerąją naujieną. Jis patiki Jėzumi kaip savo Gelbėtoju ir Viešpačiu. Gimsta viltis. Jis tampa nauju žmogumi, ir nauji įpročiai išstumia senuosius.

Šie naujos vilties pavyzdžiai atsiranda kai išgirstame Evangeliją ir priimame Kristų kaip Viešpatį bei Gelbėtoją. Taigi matome, kad ir žemėje tikintieji turi viltį. Svarbu prisiminti, kad šios vilties šaltinis yra nesikeičiantis Dievas.

„Per Jį įtikėjusiems Dievą, kuris prikėlė Jį iš numirusių ir suteikė Jam šlovę, kad jūs tikėtumėte ir viltumėtės Dievu.“

Pirmas Petro laiškas 1, 21

Šioje pamokoje mes sužinojome, kad:

1. Tikintysis net mirties akivaizdoje turi viltį.
2. Kai žmogus priima Kristų kaip savo Viešpatį ir Gelbėtoją, jo gyvenime gimsta viltis.

NAUJA VILTIS AMŽINYBEI

Dabar aptarsime klausimą, su kuriuo susiduria kiekvienas naujas tikintysis. **Ar būdamas dvasiškai atgimęs ir nusidėjęs aš prarandu išgelbėjimą?** Ar yra viltis, kad tikintysis yra saugus?

Pamokoje apie naują gyvenimą mes mokėmės, kad atgimę tikintieji kartais pasirenka nusidėti. Kai kurie žmonės tiki, kad nusidėjus galima prarasti išgelbėjimą. Bet tai netiesa. Jeigu jūs tikite, kad galite prarasti išgelbėjimą bet kuriuo metu, tuomet jūs neturite tikros vilties. Kokios vertės yra neužtikrinta religija? Kas domėtųsi išgelbėjimu, jeigu bet kuriuo metu nusidėjęs asmuo galėtų jį prarasti?

Biblija moko, kad atgimęs asmuo negali prarasti amžinojo gyvenimo. Patyrinėkime Jėzaus pažadą:

„Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: **kas** mano žodžių **klauso ir mane** atsiuntusį **tiki, tas turi amžinąjį gyvenimą ir nepateks į teismą, nes iš mirties yra perėjęs į gyvenimą.**“

Evangelija pagal Joną 5, 24

Šioje ištraukoje yra du reikalavimai, kad asmuo gautų amžinąjį gyvenimą.

1. Išgirsti Kristaus žodžius [Gerąją naujieną].
2. Tikėti Dievu Tėvu, atsiuntusiu savo Sūnų Jėzų atpirkti mūsų nuodėmių (t.y. tikėti, kad Kristus savo mirtimi ir prisikėlimu atpirko mūsų nuodėmes).

Kai asmuo įvykdo šiuos du dalykus, jis įgyja amžinąjį gyvenimą.

Ką reiškia žodis „amžinas“? Ar tai reiškia „laikinas“? Ar tai reiškia „iki tol, kol asmuo nusideda“? Ne, „amžinas“ reiškia „nesibaigiantis“. Žmogus išgirsta Evangeliją, ja patiki, todėl įgyja amžinąjį gyvenimą. Jei šis amžinasis gyvenimas yra laikinas, tada Jėzus melavo. O Jėzus nemeluoja.

Jėzus dažnai naudojo žodį „amžinas“ arba „nesibaigiantis“, kad apibūdintų naują tikinčiojo gyvenimą. Perskaitykite šias Biblijos ištraukas: Evangeliją pagal Joną 3, 15-16; 10, 28; Pirmąjį Jono laišką 5, 13. Skaitydami pabraukite žodį **amžinas**.

Atgimdamas tikintysis Jėzumi Kristumi įgyja amžinąjį gyvenimą. Jėzus pasakė: „**Aš duodu joms amžinąjį gyvenimą; jos nepražus per amžius, ir niekas jų neišplės iš mano rankos. Mano Tėvas, kuris man jas davė, yra aukščiau už viską, ir niekas negali jų išplėsti iš mano Tėvo rankos. Aš ir Tėvas esame viena.**“

Evangelija pagal Joną 10, 28-30

Šioje ištraukoje kalbama apie tikinčiųjų Jėzumi saugumą ir viltį. Atkreipkite dėmesį į tamsesniu šriftu išryškintus žodžius.

Pažvelkime į apaštalo Pauliaus žodžius šia tema: „*Kas gi mus atskirs nuo Kristaus meilės? Ar sielvartas? Ar nelaimės? Ar persekiojimas? Ar badas? Ar nuogumas? Ar pavojus? Ar kalavijas? Tačiau visuose šiuose dalykuose **mes esame daugiau negu nugalėtojai per Tą, kuris mus pamilo. Ir aš įsitikinęs, kad nei mirtis, nei gyvenimas, nei angelai, nei kunigaikštystės, nei galybės, nei dabartis, nei ateitis, nei aukštumos, nei gelmės, nei jokie kiti kūriniai negalės mūsų atskirti nuo Dievo meilės, kuri yra Kristuje Jėzuje, mūsų Viešpatyje.***“

Laiškas Romiečiams 8, 35.37-39

Perskaitykite šią ištrauką dar kartą ir pabraukite svarbius žodžius, kurie garantuoja tikinčiajam **amžinąjį** gyvenimą.

Išvardinęs daugybę dalykų, kuriuos gali patirti tikintysis, Paulius pabrėžė, kad **nė vienas iš tų dalykų** negali atskirti tikinčiojo nuo Dievo meilės, kuria Jis mus pamilo Kristuje. Šios eilutės kalba apie tikinčiojo saugumą ir viltį.

Pažvelkime į tai iš kitos pusės. Atgimdami iš Dvasios mes tapome Dievo šeimos nariais. Evangelijoje pagal Joną 1, 12 sakoma: „*Visiems, kurie Jį priėmė, Jis davė galią tapti Dievo vaikais – tiems, kurie tiki Jo vardą.*“

Gimdamas fiziškai, jūs tapote savo šeimos nariu. Jūs turėjote tėvą ir motiną. Jeigu būdamas mažas vaikas nepaklusote savo tėvams, ar jūs nustojote būti savo tėvo ir motinos vaikas? Ne! Nepriklausomai, ar esate geras, ar blogas, jūs liekate jų vaikas. Jeigu esate maištingas, tai skaudins ir liūdins jūsų tėvus, bet jūs vis tiek liksite jų vaikas, o jie vis tiek

liks jūsų tėvai. Jei kelias dienas nekalbate su savo tėvais, ar tai reiškia, kad jie daugiau nebėra jūsų tėvai? Ne. Galima netekti bendravimo, laimės ir džiaugsmo, bet giminystės ryšio faktas nekinta. Yra blogai, kai vaikas netinkamai elgiasi savo tėvų atžvilgiu. Blogai tikinčiajam nusidėti prieš Dievą. Tačiau net ir tokiu atveju Dievas neišsižada savo vaikų.

Iš šios pamokos mes darome išvadą, kad **žmogui reikia būti išgelbėtam (atgimti) tik vieną kartą**. Kai jūs atgimstate, įgyjate amžinąjį gyvenimą ir jau niekada nebūsate atskirtas nuo Dievo.

Tai, kad mes, tikintieji, turime amžiną saugumą, dar nereiškia, kad turime leidimą nuodėmiauti. Atgimęs tikintysis niekada nesakys: „Aš esu tikras, jog pateksiu į dangų, todėl galiu nuodėmiauti kiek tik noriu.“ Atgimęs tikintysis nesidžiaugs gyvendamas nuodėmėje. Jis jausis kaltas. Kadangi Dievo malonė ir gailestingumas garantuoja mums **amžinąjį gyvenimą**, mes troškime gyventi dievotai.

„Mylimieji, dabar mes esame Dievo vaikai, bet dar nepasirodė, kas būsime. Mes žinome, kad, kai Jis pasirodys, būsime panašūs į Jį, nes matysime Jį tokį, koks Jis yra. Kiekvienas, kas turi Jame tokią viltį, skaistina pats save, nes ir Jis yra skaistus“

Pirmas Jono laiškas 3, 2-3

- * Atgimęs tikintysis turi viltį mirties akivaizdoje.
- * Tikintysis turi viltį kasdieniniame gyvenime.
- * Tikintysis turi amžinojo gyvenimo viltį ir yra saugus.

APŽVALGAI IR DISKUSIJAI

1. Tikinčiojo vilties šaltinis yra _____.
2. Koks yra skirtumas tarp netikinčiojo ir tikinčiojo laidotuvių?
3. Kas atsitiks tikinčiajam, kai Jėzus sugrįš? Evangelija pagal Joną 14, 1-3
4. Kodėl mes turime viltį, kad prisikelsite iš mirusiųjų? Pirmasis laiškas Korintiečiams 15, 12-14.17-20
5. Jei mirtumėt dabar, kur po mirties patektų jūsų siela?

Ar esate tuo įsitikinęs? Taip _____ Ne _____
6. Šioje pamokoje buvo paminėtos kai kurios naujos vilties šiame gyvenime iliustracijos. Kokią naują viltį jus gavote įtikėjęs Jėzumi Kristumi?
7. Ar tikintysis turi viltį patekti į dangų?
Taip _____ Ne _____
8. Jėzus dažnai naudojo vieną žodį apibūdinti naujam gyvenimui. Kokį? _____. Evangelija pagal Joną 10, 28

9. Jei Dievas duoda jums kažką amžiams, kaip ilgai jūs tai turėsite?_____.
10. Žodis “amžinas” reiškia:
Amžinai besitęsiantis_____ Laikinas_____
11. Dar kartą perskaitykite Laišką Romiečiams 8, 35.37-39.
Kas gali atskirti tikintįjį nuo Dievo meilės?

6 PAMOKA

NAUJI SANTYKIAI

Šioje pamokoje mokysimės apie keturis naujus santykius, kuriuos patiria atgimęs tikintysis. Tai nauji santykiai su:

1. Dievu.
2. Šeima.
3. Krikščionių bendruomene, bažnyčia.
4. Pasauliu.

NAUJI SANTYKIAI SU DIEVU

*„Visiems, kurie Jį [Jėzų] priėmė, Jis davė galią tapti **Dievo vaikais** – tiems, kurie tiki Jo vardą.“*

Evangeliija pagal Joną 1, 12

*„Juk jūs visi esate **Dievo sūnūs** per tikėjimą Jėzumi Kristumi.“*

Laiškas Galatams 3, 26

*„Geros valios nutarimu Jis iš anksto paskyrė mus **įsūnyti** per Jėzų Kristų.“*

Laiškas Efeziečiams 1, 5

*„Žiūrėkite, kokia meile apdovanojo mus Tėvas: **mes** vadinamės **Dievo vaikai** – ir **esame!** Pasaulis nepažįsta mūsų, nes ir Jo nepažino.“*

Pirmasis Jono laiškas 3, 1

*„Seniau ne tauta, dabar **Dievo tauta**, seniau neradę gailėtingumo, dabar jį suradę.“*

Pirmasis Petro laiškas 2, 10

Priėmę Kristų kaip savo Gelbėtoją ir Viešpatį, mes tapome **Dievo vaikai**, Jo žmonės. Prieš atgimstant mes žinojome apie Dievą, bet nauji, asmeniniai santykiai su Juo atsirado tik po to, kai pakvietėme Jį būti mūsų Gelbėtoju ir kiekvienos gyvenimo srities Viešpačiu.

Ką mums duoda šie nauji santykiai su Dievu?

1. Kasdienį Dievo Šventosios Dvasios vadovavimą.

Dievas turi savo planą kiekvienai mūsų dienai ir kiekvienai mūsų gyvenimo sričiai. Priėmę Jėzų kaip savo Gelbėtoją, mes kvietėme Jį būti ir mūsų viso tolimesnio gyvenimo Valdovu. Turime apsispręsti pasiduoti Dievo vadovavimui kiekvieną dieną, mesdamiesi ieškoti Jo plano ir valios kiekviename žingsnyje ar sprendime – ar tai būtų susiję su mokymo įstaigos, ar profesijos, ar būsimos sutuoktinio pasirinkimu, ar kitu dideliu ir mažu mus prisilėgusiu rūpesčiu. Šventoji Dvasia ves mus, duodama nurodymus ir patarimus dažniausiai per Dievo Žodį ar kitus asmenis. Jėzus nori būti visų tavo gyvenimo sričių Viešpats. Jei prašysi Jo vadovauti tau ir paklusniai seksi bei vykdysi Jo nurodymus, tavo gyvenimas tikrai taps nuostabus!

*„Visi, **vedami** Dievo Dvasios, yra Dievo vaikai.“*

Laiškas Romiečiams 8, 14

„Jei kuriam iš jūsų trūksta išminties, teprašo Dievą, kuris visiems dosniai duoda ir nepriekaištauja, ir jam bus suteikta.“

Jokūbo laiškas 1, 5

2. Laisvę nuo baimės.

Dievo vaikams nereikia bijoti didelių nelaimių, krizių ar nesėkmės. Jei sekame Jėzumi ir vadovaujamės Jo nurodymais, Jis ves mus teisingais keliais ir apsaugos nuo mums grėšiančių pavojų.

*„Viešpats yra mano ganytojas – **aš nestokosiu**. Jis paguldo mane žaliuojančiose ganyklose, veda mane prie tylių vandenų. Jis atgaivina mano sielą, veda mane teisumo takais dėl savo vardo. Nors eičiau per mirties šešėlio slėnį, **nebijosiu pikto**, nes Tu su manimi.“*

Psalmių knyga 23, 1-4

„Gyvenkite be godumo pinigams, būkite patenkinti tuo, ką turite, nes Jis pats yra pasakęs: „Niekad Aš tavęs nepaliksiu ir nepamiršiu.“

Laiškas Hebrajams 13, 5

3. Asmeninį bendravimą su Dievu.

*„Jūs gi gavote ne vergystės dvasią, kad vėl bijotumėte, bet gavote įsūnystės Dvasią, kuria šaukiame: „**Aba**, Tėve!“*

Laiškas Romiečiams 8, 15

*„Kristuje Jėzuje... mes turime drąsą ir **užtikrintą** **priėjimą** per tikėjimą Juo.“*

Laiškas Efeziečiams 3, 11-12

*„Todėl **drąsiai artinkimės prie malonės sosto**, kad gautume gailestingumą ir rastume malonę pagalbai reikiamu metu.“*

Laiškas Hebrajams 4, 16

Tai yra Dievo išrinktųjų žmonių, Jo vaikų privilegija. Mūsų visagalis Tėvas pasiruošęs 24 valandas per parą su mumis bendrauti ir mums padėti.

4. Garantuotą pergalę.

*„Be to, mes žinome, kad **mylintiems Dievą viskas išeina į gera**, būtent Jo tikslu pašauktiesiems.“*

Laiškas Romiečiams 8, 28

„Tai ką dėl viso šito pasakysime? Jei Dievas už mus, tai kas gi prieš mus?!“

Laiškas Romiečiams 8,31

Nė vienas nesame tobulas, bet pasitikėdami Dievu galime išvengti nuopuolių, pasimokyti iš padarytų klaidų ir pamatyti, kad mūsų problemas ir sunkumus Dievas paverčia nuostabiomis galimybėmis labiau pažinti Jį ir pasitarnauti Jam. Taigi svarbiausi ir nuostabiausi tikinčiojo santykiai yra santykiai su Dievu.

NAUJI SANTYKIAI ŠEIMOJE

Jeigu jūs savo šeimoje esate vienintelis dvasiškai atgimęs asmuo, kurį laiką gali būti sunku. Jeigu paauglys atgimsta, o jo tėvai ne, kartais tėvai gali jo nesuprasti. Dažnai jiems nepatiks sūnaus ar dukters pasirinkta „nauja religija“. Kartais paaugliams tenka rinktis paklusti Jėzui arba tėvams. Gali kilti konfliktas ir tarp sutuoktinių, kai vienas iš jų atgimęs, o kitas ne. Jėzus įspėja apie galimus konfliktus šeimose.

„Nemanykite, jog Aš atėjau atnešti žemėn ramybės. Atėjau atnešti ne ramybės, o kalavijo. Atėjau sukiršinti ‘sūnaus prieš tėvą, dukters prieš motiną ir marčios prieš anytą. Žmogaus

namiškiai taps jam priešais'. Kas myli tėvą ar motiną labiau negu mane – nevertas manęs. Kas myli sūnų ar dukterį labiau negu mane – nevertas manęs.“

Evangelija pagal Matą 10, 34-37

Šioje ištraukoje Jėzus sako, kad konfliktai šeimose yra neišvengiami, kai kuris nors šeimos narys apsisprendžia sekti Jėzumi, o kiti ne. Jėzus nėra šeimos narių išskyrėjas; dėl konflikto šeimoje atsakingi tie, kurie atsisako Juo sekti. Jeigu visi šeimos nariai seka Jėzumi, šeimoje bus vienybė, o ne susiskaldymai.

Kai kyla konfliktas dėl tikėjimo, o šeimos nariai nesupranta ką tik atgimusio šeimos nario, ką jam daryti?

1. Supraskite, kad nors kiti šeimos nariai ir nepritaria jūsų pasirinkimui sekti Jėzumi, jūs galite būti laimingas sekdamas Kristumi.

*„**Palaiminti**, kurie persekiojami dėl teisumo, nes jų yra dangaus karalystė. **Palaiminti** jūs, kai dėl manęs jus šmeižia ir persekioja bei meluodami visaip piktžodžiauja. **Būkite linksmi ir džiūgaukite**, nes didelis jūsų atlygis danguje. Juk lygiai taip persekiojo ir iki jūsų buvusius pranašus.“*

Evangelija pagal Matą 5, 10-12

2. Supraskite, kad persekiojimais sekant Jėzumi yra neišvengiamai. Jėzus sakė: „... jei mane persekiojo, persekios ir jus.“

Evangelija pagal Joną 15, 20b

Paulius teigia: „*Taip ir visi, kurie trokšta dievotai gyventi Kristuje Jėzuje, bus persekiojami.*“

Antrasis laiškas Timotiejui 3, 12

3. Savo artimųjų persekiojamas nekeršykite, bet vietoj to atsilyginkite darydami savo priešams gerus ir malonius dalykus. Paulius sakė: „*Niekam **neatmokėkite pikto už pikta**, rūpinkitės tuo, kas dora visų žmonių akyse. Kiek įmanoma ir kiek nuo jūsų priklauso, **gyvenkite taikingai su visais žmonėmis. Nekeršykite** patys, mylimieji, bet palikite tai rūstybei, nes parašyta: „Mano kerštas, Aš atmokėsiu“, - sako Viešpats. Todėl, jei tavo priešininkas alkanas, pavalgydink jį, jei trokšta, pagirdyk jį. Taip darydamas, tu sukrausi žarijas ant jo galvos. **Nesiduok pikto nugalimas, bet nugalėk pikta gerumu.**“*

Laiškas Romiečiams 12, 17-21

4. Kantriai ir ištvermingai melskitės už savo netikinčių šeimos narių išgelbėjimą. Jėzus sakė: „...*O aš jums sakau: **mylėkite** savo priešus, **laiminkite** jus keikiančius, **darykite gera** tiems, kurie nekenčia jūsų, ir **melskitės** už savo skriaudėjus ir persekiotojus.*“

Evangelija pagal Matą 5, 44

Kai kurie atgimę krikščionys patirs džiaugsmingus naujus santykius šeimoje. Dvasiškai atgimusiems tėvams jų vaikų atgimimas yra nepaprastai džiaugsminga diena. Kai visa šeima seka Jėzumi ir yra pakeliui į dangų, kur niekada neišsiskirs, tai teikia daug vilties ir džiaugsmo.

NAUJI SANTYKIAI SU KRIKŠČIONIŲ BENDRUOMENE – BAŽNYČIA

„Todėl jūs jau nebesate pašaliniai nei svetimšaliai, bet šventųjų bendrapiliečiai ir **Dievo namiškiai.**“

Laiškas Efeziečiams 2, 19

Tikintysis turi naują dvasinę šeimą – bažnyčią. Tikinčiajam yra natūralu susirasti vietinę bažnyčią, kuri skelbia Dievo Žodį. Ankstyvosiomis krikščionybės dienomis žmonės, įtikėję Jėzumi ir atgimę iš Dvasios, stengėsi kuo skubiau pasikrikštyti ir įsijungti į vietinės krikščionių bendruomenės veiklą. Apaštalų darbų 2, 41-42 skaitome apie žmones, kurie įtikėję Kristumi prisijungė prie Jeruzalės krikščionių bažnyčios. Po apaštalo Petro pamokslavimo „**kurie *mielai priėmė jo žodį, buvo pakrikštyti, ir tą dieną prisidėjo prie jų apie tris tūkstančius sielų. Jie išstvermingai laikėsi apaštalų mokymo, bendravimo, duonos laužymo ir maldų.***“

Apaštalų darbai 2, 41-42

Taip pat Apaštalų darbuose 2, 47b mes skaitome: „...*O Viešpats kasdien gausino bažnyčią išgelbėtaisiais.*“ Jeigu jūs esate išgelbėtas ir atgimęs iš Dievo Dvasios, jūs natūraliai trokšite bendravimo su kitais atgimusiaisiais krikščionimis. Tokia **Dievo Dvasios suburta atgimusių krikščionių grupė Naujajame Testamente vadinama bendruomene arba bažnyčia.**

Neatgimęs asmuo negali tapti Naujojo Testamento bažnyčios nariu. Daug žmonių lankosi įvairiose religinėse organizacijose ir dalyvauja jų veikloje, bet atgimę iš Dvasios įgyja naują supratimą, kas yra tikra Naujojo Testamento krikščionių bažnyčia. Daugelis žmonių klaidingai mano, kad išgelbėjimas įgyjamas per įvairius bažnyčioje atliekamus ritualus. Tokiems žmonėms santykiai su bažnyčia yra daugiau dalyvavimas ritualuose, kurie atliekami iš įpročio, pareigos, o kartais dėl to, kad kiti taip daro. Dievo garbinimas šiems žmonėms nesusijęs su kasdieniu gyvenimu namuose, darbu ar pramogomis, o tik pamaldų lankymu, įvairių bažnytinių ritualų atlikimu.

Kai asmuo dvasiškai atgimsta, pasikeičia jo gyvenimo įpročiai ir vertybės. Jis atranda naujus santykius su krikščionių bažnyčia.

Atsiranda:

1. **Naujas supratimas**, kad Dievo bažnyčia nėra pastatas, o atgimusių krikščionių grupė Šv. Dvasios suburta garbinti Dievą ir Jam tarnauti.

*„Paulius, Dievo valia pašauktas Kristaus Jėzaus apaštalas, ir brolis Sostenas - **Dievo bažnyčiai Korinte, pašventintiems Kristuje Jėzuje, pašauktiesiems šventiesiems** su visais, kurie šaukiasi mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus vardo kiekvienoje vietoje pas jus ir pas mus. Malonė ir ramybė jums nuo Dievo, mūsų Tėvo, ir Viešpaties Jėzaus Kristaus!“*

Pirmasis laiškas Korintiečiams 1, 1-3

2. **Meilė kitiems atgimusiems krikščionims.** Jėzus sakė: *„Aš jums duodu naują įsakymą, kad jūs vienas kitą mylėtumėte: kaip Aš jus pamilau, kad ir jūs mylėtumėte vienas kitą. Iš to visi pažins, kad esate mano mokiniai, jei mylėsite vieni kitus“*

Evangelija pagal Joną 13, 34-35

3. **Dalyvavimas vietinės atgimusių krikščionių bažnyčios veikloje.** Biblijoje mes skaitome apie ankstyvųjų krikščionių bažnyčių veiklą:

„Jie kasdien vieningai rinkdavosi šventykloje...“

Apaštalų darbai 2, 46

„Jie ištvermingai laikėsi apaštalų mokymo, bendravimo, duonos laužymo ir maldų.“

Apaštalų darbai 2, 42

„Visi tikintieji laikėsi drauge ir turėjo visa bendra.“

Apaštalų darbai 2, 44

„Vienas iš jų, vardu Agabas, Dvasios įkvėptas, išpranašavo didelį badą, kuris ištiksiąs visą pasaulį. Ir badas atėjo Klaudijui valdant. Tada mokiniai, kiekvienas pagal savo išteklius, nusprendė nusiųsti paramą Jeruzalės broliams.“

Apaštalų darbai 11, 28-29

„Tomis dienomis prasidėjo didelis Jeruzalės bažnyčios persekiojimas. Visi, išskyrus apaštalus, išsisklaidė po Judėjos ir Samarijos apylinkes... Tuo tarpu išblaškytieji keliaudami skelbė žodį.“

Apaštalų darbai 8, 1b-4

Kartais atgimusiam tikinčiajam tenka palikti savo senąją bažnyčią dėl to, kad jos mokymas neatitinka Biblijoje užrašyto Kristaus ir apaštalų mokymo. Jam reikia susirasti krikščionių bažnyčią, kuri skelbia ir moko Biblijos tiesų. Atgimusiam tikinčiajam jo bažnyčia tampa ypatingai svarbi ir brangi.

NAUJI SANTYKIAI SU PASAULIU

Prieš atgimdami mes gyvenome pasaulyje kaip netikintieji. Žodžiu „pasaulis“ Naujajame Testamente dažniausiai apibūdinama neatgimusi iš Dvasios žmonijos dalis, kuri vadovaujasi nuodėmingomis moralinėmis vertybėmis ir nuostatomis. Apaštalas Paulius taip apibūdino mūsų ankstesnius santykius su pasauliu: *„Ir jūs buvote mirę nusikaltimais ir nuodėmėmis, kuriuose kadaise gyvenote pagal šio pasaulio būdą, paklusdami kunigaikščiui, viešpataujančiam ore [t.y. Šėtonui], dvasiai, kuri dabar veikia neklusnumo vaikuose. Tarp jų kadaise ir mes visi gyvenome,*

sekdami savo kūno geiduliais, vykdydami kūno ir minčių troškimus, ir iš prigimties buvome rūstybės vaikai kaip ir kiti.“

Laiškas Efeziečiams 2, 1-3

Jėzus, melddamasis Tėvui už savo mokinius, pasakė: „Aš jiems daviau Tavo žodį, ir pasaulis jų nekenė, nes jie ne iš pasaulio, kaip ir Aš ne iš pasaulio. Aš neprašau, kad juos paimtum iš pasaulio, bet kad apsaugotum juos nuo pikto. Jie nėra iš pasaulio, kaip ir Aš ne iš pasaulio. Pašventink juos savo tiesa! Tavo žodis yra tiesa. Kaip Tu mane siuntei į pasaulį, taip ir Aš juos pasiunčiau į pasaulį.“

Evangelija pagal Joną 17, 14-18

Iš šių Jėzaus žodžių mes sužinome, kad:

1. Atgimęs krikščionis gyvena pasaulyje, bet nepriklauso jam. Jis yra dangaus karalystės pilietis - *Jn 17, 14-16; Laiškas Filipiečiams 3, 20.*
2. Piktasis (Šėtonas) valdo šį pasaulį ir mums reikia Dievo apsaugos nuo jo - *Jn 17, 15; Pirmasis Jono laiškas 5, 19; Evangelija pagal Matą 6, 13.*
3. Tikintieji šiame pasaulyje turi būti pasišventę Dievui ir išsiskirti iš pasauliečių paklusnumu Dievo Žodžiui - *Jn 17, 17.*
4. Tikintiesiems pasaulyje Dievas paskyrė atlikti ypatingą užduotį - *Jn 17, 18; Pirmasis Petro laiškas 2,9.*

Tikintysis turi žinoti, kad pasaulis jo nekės. Jėzus pasakė: „Jei pasaulis jūsų nekenčia, žinokite, kad manęs jis nekenė pirmiau, negu jūsų.“

Evangelija pagal Joną 15, 18

Jėzus paaiškino, kodėl pasaulis nekenčia tikinčiųjų: „*Jei jūs būtumėte pasaulio, jis mylėtų jus kaip savuosius. Kadangi jūs – ne pasaulio, bet Aš jus iš pasaulio išskyriau, todėl jis jūsų nekenčia.*“

Evangelija pagal Joną 15, 19

Pasauliečiai gali nekęsti ir šaipytis iš tikinčiųjų, bet tikinčiųjų atsakomybė - būti gailestingais ir neabejingais žūstantiems šio pasaulio žmonėms. Prieš atgimdami turėjome tas pačias nuostatas ir vertybes kaip ir netikintieji, bet viskas pasikeitė kai priėmėme Kristų, kaip savo asmeninį Gelbėtoją ir Viešpatį. Atgimusio krikščionio požiūriai, vertybės ir gyvenimo būdas turėtų pasikeiti - jis nekės pasauliečių daromų nuodėmių, bet mylės ir rūpinsis žmonėmis, gyvenančiais nuodėmėje. Šie nauji santykiai atsispindi apaštalo Petro žodžiuose: „*O jūs esate „išrinktoji giminė, karališkoji kunigystė, šventoji tauta, ypatingi žmonės, kad skelbtumėte dorybes*“ *To, kuris pašaukė jus iš tamsybių į savo nuostabią šviesą.*“

Pirmasis Petro laiškas 2, 9

Kadangi atgimėme ir tapome Dievo vaikais, mums patikėta svarbi užduotis – išsiskirti iš pasauliečių savo šventumu ir atsidavimu Dievui bei pranešti jiems apie Jo nuostabius darbus.

Išvadai, prašome, perskaitykite eilutes iš Pirmojo Jono laiško 3, 1-3 ir 5, 1-5.

APŽVALGAI IR DISKUSIJAI

1. Išvardinkite keturis naujus atgimusio krikščionio santykius.

1.

2.

3.

4.

2. Kai asmuo priima Kristų kaip Gelbėtoją, jis tampa Dievo

_____.

3. Ką jums reiškia jūsų nauji santykiai su dangiškuoju Tėvu?

4. Ko galima tikėtis, kai atgimsta netikinčių tėvų vaikas?

5. Kaip tikintysis turėtų elgtis susidūręs su netikinčių šeimos narių priešišku ir persekiojimu? Išvardinkite keturis dalykus, kuriuos tikintysis turėtų daryti.

1.

2.

3.

4.

6. Kaip jūsų atgimimas paveikė santykius su jūsų šeimos nariais ir draugais?

7. Koks buvo jūsų požiūris į bažnyčią prieš jums atgimstant? Kaip pasikeitė požiūris po atgimimo?

8. Ką reiškia teiginys „tikintieji yra pasaulyje, bet nepriklauso pasauliui“?

7 PAMOKA

NAUJAS SUPRATIMAS APIE KRIKŠTĄ

Kai asmuo atgimsta iš Dvasios, jis atranda naują krikšto sampratą. Daugelis žmonių tradiciškai tiki, kad asmuo tampa krikščioniu kai pasikrikštija. Šioje pamokoje mes išsamiau pažvelgsime į tai, ką Biblija sako apie krikštą.

AR KRIKŠTAS NUPLAUNA NUODĖMĘ?

Ne, krikštas nenuplauna mūsų nuodėmių. Biblija sako:
„Taip ir Kristus, vieną kartą paaukotas, kad pasiimtų daugelio nuodėmes, antrą kartą pasirodys be nuodėmės Jo laukiančiųjų išgelbėjimui.“

Laiškas Hebrajams 9, 28

„Tos valios dėka esame Jėzaus Kristaus kūno auka vieną kartą pašventinti visiems laikams. O šis, paaukojęs vienintelę auką už nuodėmes, amžiams atsisėdo Dievo dešinėje.“

Laiškas Hebrajams 10, 10.12

„Nes Dievas taip pamilo pasaulį, jog atidavė savo viengimį Sūnų, kad kiekvienas, kuris Jį tiki nepažūtų, bet turėtų amžinąjį gyvenimą.“

Evangelija pagal Joną 3, 16

Iš šių ištraukų matyti, kad Jėzus savo krauju atpirko mūsų nuodėmes ir, mums patikėjęs Juo, apvalė mus nuo visų nuodėmių. Šios Biblijos ištraukos moko, kad **Kristus atliko vienkartinę auką už mūsų nuodėmes ir prie šios aukos nieko negalime pridėti.**

Perskaitykite kitas ištraukas, kad sužinotumėte, kaip asmuo tampa Dievo vaiku ir yra apvalomas nuo nuodėmės.

„Jame turime atpirkimą per Jo kraują ir nuodėmių atleidimą pagal turtus Jo malonės.“

Laiškas Efeziečiams 1, 7

*„O jei vaikščiojame šviesoje, kaip ir Jis yra šviesoje, mes bendraujame vieni su kitais, ir **Jo Sūnaus Jėzaus Kristaus kraujas apvalo mus nuo visų nuodėmių**. Jei sakome, kad neturime nuodėmės, - klaidiname patys save, ir nėra mumyse tiesos. **Jeigu išpažįstame savo nuodėmes, Jis ištikimas ir teisingas, kad atleistų mums nuodėmes ir apvalytų mus nuo visų nedorybių**. Jei sakome, kad nesame nusidėję, darome Jį melagiu, ir nėra mumyse Jo žodžio. Mano vaikeliai, rašau jums tai, kad nenusidėtumėte. O jei kuris nusidėtų, tai mes turime Užtarėją pas Tėvą, teisųjį Jėzų Kristų. **Jis yra permaldavimas už mūsų nuodėmes**, ir ne tik už mūsų, bet ir už viso pasaulio.“*

Pirmas Jono laiškas 1, 7-10; 2, 1-2

„Mes įsitikinę, kad žmogus išteisinamas tikėjimu, be įstatymo darbų.“

Laiškas Romiečiams 3, 28

Jėzus Kristus buvo pakrikštytas. Ar Jis pasikrikštijo tam, kad būtų nuplautos Jo nuodėmės? Ne. Biblija moko, kad Kristus buvo be nuodėmės.

„...Jame nėra nuodėmės.“

Pirmas Jono laiškas 3, 5b

Biblija nemoko, kad krikštas nuplauna kokias nors nuodėmes.

KĄ BIBLIJA MOKO APIE KRIKŠTĄ?

Pažvelkime į keletą žmonių krikšto pavyzdžius Biblijoje.

Jėzus

„Tuomet Jėzus iš Galilėjos atėjo prie Jordano pas Joną krikštytis. Jonas Jį atkalbinėjo: „Aš turėčiau būti Tavo pakrikštytas, o Tu ateini pas mane!” Bet Jėzus jam atsakė: „Šį kartą paklausyk! Taip mudviem dera įvykdyti visą teisumą“. Tada Jonas sutiko. Pakrikštytas Jėzus tuoj išbrido iš vandens. Ir štai Jam atsivėrė dangus, ir Jis pamatė Dievo Dvasią, sklendžiančią žemyn it balandį ir nusileidžiančią ant Jo. Ir štai balsas iš dangaus prabilo: „Šitas yra mano mylimas Sūnus, kuriuo Aš gėriuosi“.

Evangelija pagal Matą 3, 13-17

Ši ištrauka mus moko, kad:

1. Jėzus buvo Dievo Sūnus prieš Jam pasikrikštijant.
2. Jėzus pasikrikštijo paklusdamas savo Tėvo valiai, o ne tam, kad būtų nuplautos Jo nuodėmės, nes Jėzus niekada nenusidėjo.
3. Jėzus krikštijosi būdamas suaugęs.
4. Jėzus buvo panardintas po vandeniu (gr. **baptizo**).
5. Dievas Tėvas buvo patenkintas Sūnaus paklusnumu.
6. Po krikšto ant Jėzaus balandžio pavidalu nusileido Šventoji Dvasia ir nuo to momento prasidėjo viešas Jėzaus tarnavimas.

Etioapas eunuchas

„Viešpaties angelas prabilo į Pilypą, sakydamas: „Kelkis ir eik pietų link ant kelio, kuris eina iš Jeruzalės į Gazą. Jis visiškai tuščias“. Jis pakilo ir iškeliavo. Ir štai važiuoja

etiopas eunuchas, aukštas Etiopijos karalienės Kandakės dvariškis, viso jos išdo valdytojas. Jis buvo atvykęs į Jeruzalę pagarbinti, o dabar keliavo namo ir, sėdėdamas savo vežime, skaitė pranašą Izaiją. Dvasia pasakė Pilypui: „Prieik ir laikykis greta šito vežimo“. Pribėgęs Pilypas išgirdo jį skaitant pranašą Izaiją ir paklausė: „Ar supranti, ką skaitai?“ Šis atsiliepė: „Kaip galiu suprasti, jei man niekas nepaaiškina?!“ Ir jis pakvietė Pilypą lipti į vežimą ir sėstis šalia. Rašto vieta, kurią jis skaitė, buvo ši: „Tarsi avį vedė Jį į pjovyklą, ir kaip ėriukas, kuris tyli kerpamas, Jis neatvėrė savo lūpų. Jis buvo pažemintas ir neteisingai nuteistas. Kas apsakys Jo giminę, jeigu Jo gyvenimas žemėje buvo nutrauktas?!“ Eunuchas paklausė Pilypą: „Prašom paaiškinti, apie ką čia pranašas kalba? Apie save ar apie ką kitą?“ Atvėręs lūpas ir pradėjęs nuo tos Rašto vietos, **Pilypas jam paskelbė Gerąją naujieną apie Jėzų**. Keliaudami toliau, jie privažiavo vandenį. „Štai vanduo, – tarė eunuchas, – kas gi kliudo man pasikrikštyti?“ Pilypas tarė: „Jei tiki iš visos širdies, tai galima“. Tas atsakė: „**Tikiu, kad Jėzus Kristus yra Dievo Sūnus**“. Jis liepė sustabdyti vežimą, ir jie abu – Pilypas ir eunuchas – išlipę įbrido į vandenį, ir **Pilypas jį pakrikštijo**. Išėjus iš vandens, Viešpaties Dvasia pagavo Pilypą. **Eunuchas** daugiau jo nebematė, tik **džiūgaudamas traukė savo keliu**.“

Apaštalų darbai 8, 26-39

Iš šios ištraukos sužinome, kad:

1. Išgirdęs Gerąją Naujieną apie Jėzų, etiopas eunuchas išpažino, kad Jėzus yra Dievo Sūnus; tuomet jis buvo pakrikštytas. Asmuo pakrikštijamas po to, kai jis atgimsta iš Dvasios per tikėjimą Jėzumi Kristumi.
2. Eunuchas asmeniškai nusprendė patikėti Kristumi ir pats nusprendė pasikrikštyti.
3. Etiopas eunuchas krikštijosi būdamas suaugęs.

4. Eunuchas buvo pakrikštytas panardinant vandenyje (gr. **baptizo**).
5. Įtikėjęs Jėzum Kristum ir pasikrikštijęs eunuchas buvo kupinas džiaugsmo. Paklusnumas Kristui atneša džiaugsmą.

Filipų kalėjimo prižiūrėtojas

„Apie vidurnaktį Paulius ir Silas meldėsi ir giedojo Dievui himnus. Kiti kaliniai jų klausėsi. Staiga kil toks stiprus žemės drebėjimas, jog kalėjimo pamatai susvyravo. Bematant atsivėrė visos durys, ir visiems nukrito panačiai. Kalėjimo prižiūrėtojas nubudo ir, pamatęs atviras kalėjimo duris, išsitraukė kalvaiją norėdamas nusižudyti: jis pamanė, kad kaliniai pabėgo. Bet Paulius garsiai sušuko: „Nedaryk sau pikto! Mes visi esame čia“. Paprašęs šviesos, jis šoko vidun ir, visas drebėdamas, puolė Pauliui ir Silui po kojų. Po to išvedė juos laukan ir paklausė: „Gerbiemieji, **ką turiu daryti, kad būčiau išgelbėtas?**“ Jie atsakė: „**Tikėk Viešpatį Jėzų Kristų ir būsi išgelbėtas tu ir tavo namai**“. Ir **jie skelbė Viešpaties žodį jam ir jo namiškiams**. Tą pačią nakties valandą **jis** pasiėmė juos, nuplovė jų žaizdas ir nedelsiant **kartu su visais saviškiais buvo pakrikštytas**. Nusivedęs į savo namus, jis padengė jiems stalą ir **su visais namiškiais džiūgavo, įtikėjęs Dievą**.“

Apaštalų darbai 16, 25-34

Iš šių eilučių sužinome, kad:

1. Kalėjimo prižiūrėtoju ir jo namiškiams buvo skelbiamas Dievo Žodis.
2. Jis kartu su savo namiškiais buvo pakrikštytas po to, kai patikėjo Kristumi.
3. Kalėjimo prižiūrėtojas krikštijosi būdamas suaugęs.
4. Įtikėję Kristumi ir pasikrikstiję, prižiūrėtojas ir jo šeimos nariai buvo kupini džiaugsmo.

Šie trys bibliniai krikšto pavyzdžiai atskleidžia **keturias pagrindines tiesas apie krikštą**:

1. Krikštytis gali tik sąmoningai Jėzumi Kristumi tikintis asmuo. Kiekvienas asmuo pats apsisprendžia krikštytis ir supranta ką daro (Biblija nemoko apie kūdikių krikštą).
2. Krikštas yra paklusnumo Dievui žingsnis.
3. Krikštas buvo vykdomas panardinant tikintįjį vandenyje. Visose apie krikštą kalbančiose Biblijos ištraukose vartojamas graikiškas žodis **baptizo** reiškiantis „*panardinti, pakišti po vandeniu*“.
4. Krikštu tikintieji išpažino savo tikėjimą ir susitapatino su Jėzaus Kristaus mirtimi už jų nuodėmes bei prisikėlimu iš mirusiųjų. Tik krikštas panardinimu gali atvaizduoti šią dvasinę tiesą.

NAUJAJAME TESTAMENTE APRAŠOMAS TIK TIKINČIŲJŲ KRIKŠTAS

„Sinagogos vyresnysis Krispas su visais savo namiškiais ėtikėjo Viešpatį. Ir daugelis korintiečių klausydamiesi ėtikėjo ir buvo pakrikštyti.“

Apaštalų darbuose 18, 8

Šioje ištraukoje matome, kad žmonės pirmiausia **išgirdo Evangelijos žinią**, tada jie **patikėjo Jėzumi Kristumi ir buvo pakrikštyti**. Atkreipkite dėmesį į eiliškumą. Tą patį eiliškumą matome ir kituose Naujajame Testamente aprašytuose krikšto pavyzdžiuose. Biblinė tvarka visą laiką ta pati – ėtikėjimas Jėzumi Kristumi, po to krikštas.

Ši tiesa taip pat matoma Apaštalų darbuose 8, 12: „*Bet patikėję Pilypu, kuris skelbė Dievo karalystę ir Jėzaus Kristaus vardą, ėmė krikštytis vyrai ir moterys.*“

KRIKŠTAS ANKSTYVOSIOSE NAUJOJO TESTAMENTO BAŽNYČIOSE

„*Kurie mielai priėmė jo žodį, buvo pakrikštyti, ir tą dieną prisidėjo prie jų apie tris tūkstančius sielų.*“

Apaštalų darbuose 2, 41

Apaštalas Petras Sekminių dieną skelbė Evangeliją, daugelis patikėjo jo žinia ir tą pačią dieną įtikėjusieji buvo pakrikštyti bei tapo Jeruzalės krikščionių bažnyčios nariais.

Kaip matote, tvarka visą laiką ta pati – įtikėjimas Jėzumi Kristumi ir tada krikštas. Taip pat ši ištrauka moko, kad **krikšto metu tikintieji Jėzumi Kristumi prisijungia prie vietinės bažnyčios ir tampa jos nariais.**

Paskutinis Evangelijoje pagal Matą 28, 19-20 užrašytas Jėzaus įsakymas mokiniams: „*Todėl eikite ir padarykite mano mokinius visų tautų žmones, krikštydami juos Tėvo ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios vardu, mokydami juos laikytis visko, ką tik esu jums įsakęs. Ir štai aš esu su jumis per visas dienas iki pasaulio pabaigos. Amen.*“

Šiame svarbiame įsakyme Kristus savo pasekėjams liepia pirmiausia **daryti visų tautų žmones Jo mokinius** (ne vien tik tikinčiaisiais, bet atsidavusiais pasekėjais), tada **krikštyti juos ir toliau mokyti juos** visų Jėzaus įsakytų dalykų.

Taigi visos šios mūsų apžvelgtos Naujojo Testamento ištraukos moko, kad pirmiausia asmuo turi įtikėti Jėzumi

Kristumi kaip savo Gelbėtoju bei Viešpačiu ir tik tada jis gali būti pakrikštytas.

Taip pat išmokome, kad krikštas nenuplauna nuodėmių, jos atleidžiamos ir apvalomos tikint, kad Kristus jas atpirko savo auka ant kryžiaus.

KODĖL REIKIA KRIKŠTYTIS?

1. Mums reikia pakrikštyti todėl, kad Jėzus pats pasikrikštijo ir mums įsakė krikštytis.
2. Iš Naujajame Testamente aprašytų krikšto pavyzdžių sužinojome, kad krikštu mes parodome pasauliui kieno pusėje esame. Tai yra viešas liudijimas, kad mes esame Jėzaus Kristaus mokiniai ir sekame Juo.
3. Krikšto apeiga tikintysis prisijungia prie vietinės krikščionių bažnyčios. Apaštalų darbų 2, 41 moko, kad įtikėjęsiesi Jėzumi Kristumi buvo pakrikštyti ir tuo būdu prisidėjo prie Jeruzalės krikščionių bažnyčios [pažodžiui **buvo pridėti**]. Krikštydamiesi mes susitapatiname su krikščionių bažnyčia, kurios esame krikštijami ir tampame jos dalimi. Todėl labai svarbu, kad kiekvienas tikintysis būtų pakrikštytas bažnyčios, kuri skelbia ir praktikuoja Biblijos tiesas. Atgimęs tikintysis troškį įsilieti į Naujojo Testamento bažnyčią.

Taigi *tikintysis krikštu susitapatina su Kristumi ir vietine krikščionių bažnyčia.*

KODĖL REIKIA KRIKŠTYTIS PANARDINIMU?

1. Graikiškas Naujojo Testamento žodis *krikštyti* reiškia „*panardinti*“.
2. Toks vienintelis Naujajame Testamente aprašytas krikšto būdas. Kristus buvo pakrikštytas panardinimu kaip ir kiti anksčiau pamokoje paminėti Biblijos žmonės.
3. Panardinimas yra vienintelis tikslus tikinčiojo mirties nuodėmei ir prisikėlimo naujam gyvenimui Kristuje paveikslas.

Laiške Romiečiams 6, 4 Paulius teigia: „*Taigi krikštu mes esame kartu su Juo palaidoti mirtyje, kad kaip Kristus buvo prikeltas iš numirusių Tėvo šlove, taip ir mes gyventume naują gyvenimą.*“

Krikštas atvaizduoja tikinčiojo Jėzumi Kristumi mirtį senajam nuodėmingam gyvenimo būdai [tai atvaizduoja krikštijamo asmens panardinimas vandenyje] ir prisikėlimą kartu su Kristumi gyventi kokybiškai geresnį, naują gyvenimą [krikštijamo asmens išnirimas iš vandens]. Krikštas atvaizduoja tai, kas atsitiko asmeniui atgimus iš Dvasios. Naujas gyvenimas neprasideda krikštu. Tikintysis pradeda naują gyvenimą nuo įtikėjimo Jėzumi Kristumi momento, o krikštas yra tik išorinis atvaizdas to, kas įvyko tikinčiojo viduje įtikėjimo Jėzumi Kristumi momentu.

AŠ PRIĖMIAU KRISTŲ KAIP SAVO GELBĖTOJĄ IR VIEŠPATĮ. KĄ MAN DARYTI TOLIAU?

Jeigu jūs esate atgimę iš Dvasios, tikriausiai norėsite būti pakrikštytas ir priimtas į dvasinę šeimą, vadinama bažnyčia. Kitoje pamokoje mes studijuosime, ką Naujasis Testamentas moko apie bažnyčią ir jos veiklą. Jeigu jūsų gyvenamoje vietovėje yra biblinė bažnyčia, skatiname jus lankytis joje, pasikrikštyti ir tapti jos nariu. Jeigu ne, tada ieškokite tokios bažnyčios artimiausiose jums žinomuose miestuose ar gyvenvietėse ir radę įsitraukite į jos veiklą.

Kai kurie jūsų artimieji, draugai ar pažįstami gali jus atkalbinėti, smerkti, išjuokti, jeigu jūs paliksite tradicinę religiją tam, kad sektumėte Biblijos mokymu, bet Dievas džiaugsis jūsų paklusnumu ir jūs pats būsite apdovanotas džiaugsmu.

APŽVALGAI IR DISKUSIJAI

1. Kas apvalo nuo nuodėmių?

Tikėjimas Kristaus auka _____

Krikštas _____

2. Asmuo tampa Dievo vaiku per:

Krikštą _____

Tikėjimą Jėzumi Kristumi _____

3. Išvardinkite biblinio krikšto pavyzdžiuose matomas keturias pagrindines tiesas.

1.

2.

3.

4.

4. Apaštalų darbuose 2, 41 rašoma, kad žmonės Sekminių dieną išgirdę skelbiamą Evangeliją _____ ,
buvo _____ ir _____
prie Jeruzalės krikščionių bažnyčios.

5. Kodėl tikintysis turėtų pasikrikštyti?

6. Žodis *krikštyti* reiškia _____.

7. Biblinis krikštas vyko:

Apšlakstant vandeniu _____

Panardinant vandenyje _____

8. Kada asmuo gali būti krikštijamas?

9. Krikštydamasis asmuo susitapatina su _____ ir
vietine bažnyčia.

8 PAMOKA

NAUJA ŠEIMA: BAŽNYČIA

Ko reikia kūdikiui, kad jis normaliai augtų ir vystytųsi fiziškai, emociškai ir dvasiškai? Kiekvienam vaikui reikia **maisto, globos ir meilės**. Tėvų atsakomybė – patenkinti šiuos pagrindinius vaiko poreikius. Kūdikio poreikiai geriausiai yra patenkinami **šeimoje**.

Naujagimis pagal kūną ir naujagimis pagal Dvasią yra panašūs. Jaunam krikščioniui reikalingas **dvasinis maistas, globa ir meilė**. Negaudamas tinkamo maisto, globos ir meilės jaunas krikščionis labai sunkiai vystosi kaip Dievo vaikas. Kartais atgimę žmonės sugrįžta į seną, nuodėmingą gyvenseną ir netampa atsidavusiais Kristaus pasekėjais.

Kaip naujai įtikėjęs krikščionis subręsta? Kaip yra patenkinami šie poreikiai?

Dievas suplanavo kaip pasirūpinti savo vaikų poreikių patenkinimu. Dievas aprūpina naujagimio poreikius per jo šeimą. Lygiai taip pat Jis parūpino dvasinę šeimą, bažnyčią, kad patenkintų naujojo tikinčiojo poreikius.

KAS YRA BAŽNYČIA

Naujojo Testamento Apaštalų darbų knygoje apibūdinama, kas yra bažnyčia. „*Kurie mielai priėmė jo žodį, buvo pakrikštyti, ir tą dieną prisidėjo prie jų apie tris tūkstančius sielų. Jie ištvėringai laikėsi apaštalų mokymo, bendravimo, duonos laužymo ir maldų. Baimė apėmė kiekvieną, nes per apaštalus vyko daug stebuklų ir ženklų. Visi tikintieji laikėsi drauge ir turėjo visa bendra. Nuosavybę bei turtą jie*

parduodavo ir, ką gavę, padalydavo visiems, kiek kam reikėdavo. Jie kasdien vieningai rinkdavosi šventykloje, o savo namuose tai vienur, tai kitur laužydavo duoną, vaišindavosi su džiugia ir tauria širdimi, šlovindami Dievą, ir turėjo malonę visų žmonių akyse. O Viešpats kasdien gausino bažnyčią išgelbėtaisiais.“

Apaštalų darbai 2, 41-47

Ši ankstyvoji Jeruzalės krikščionių bažnyčia veikė kaip dvasinė šeima. Įtikėję Jėzumi Kristumi, mes tapome Dievo vaikai, Dievas tapo mūsų dangiškuoju Tėvu, o kiti atgimę iš Dvasios krikščionys - mūsų broliais ir seserimis Kristuje, kuriuos Dievas suburia į grupes, vadinamas vietinėmis bažnyčiomis arba bendruomenėmis.

Bažnyčia yra Jėzumi Kristumi įtikėjusių ir panardinimu pakrikštytų žmonių grupė, kuri susibūrė bendrai garbinti Dievą ir Jam tarnauti.

Pirmojo laiško tesalonikiečiams įžangoje Paulius parašė:
*„Paulius, Silvanas ir Timotiejus **tesalonikiečių bažnyčiai** Dieve Tėve ir Viešpatyje Jėzuje Kristuje. Malonė **jums** ir ramybė nuo Dievo, mūsų Tėvo, ir Viešpaties Jėzaus Kristaus.“*
Pirmasis laiškas Tesalonikiečiams 1, 1

Aišku, kad rašydamas laišką bažnyčiai Tesalonikų mieste, Paulius kreipiasi į žmonių grupę, o ne į pastatą. Bažnyčia gali susirinkti pastate, vadinamame koplyčia ar maldos namais, taip pat vieno iš bendruomenės narių namuose ar viešojoje įstaigoje, tokioje kaip kultūros namai, mokykla ir t.t. Bažnyčia, susirenkanti krikščionio namuose, yra lygiai tokia pat bažnyčia, kaip ir ta, kuri susirenka specialiai tam pastatytame pastate.

Paulius rašė:

„Taip pat pasveikinkite **bažnyčią, kuri yra jų namuose...**“

Laiškas Romiečiams 16, 5b

„Jūs sveikina Gajus, mano ir visos **bažnyčios šeimininkas...**“

Laiškas Romiečiams 16, 23

Jėzus yra bažnyčios pradininkas, galva ir gyvybės šaltinis. Jis pasakė: „...ir ant šios uolos **Aš pastatysiu savo bažnyčią, ir pragaro vartai jos nenugalės.**“

Evangelija pagal Matą 16, 18

Biblija sako, kad bažnyčia yra kaip kūnas, kurio galva yra Kristus. „Jis yra pirma visų daiktų, ir visa juo laikosi. Ir **Jis yra kūno – bažnyčios galva. Jis – pradžia, pirmagimis iš mirusiųjų, kad visame kame turėtų pirmenybę.**“

Laiškas Kolosiečiams 1, 17-18

Šiose eilutėse mes matome, kad **Kristus** yra bažnyčios **galva**. Jis yra kūno gyvybės **šaltinis**. Kristus yra bažnyčios Viešpats. „...**kaip Kristus yra galva bažnyčios, - Jis kūno gelbėtojas.**“

Laiškas Efeziečiams 5, 23

Kristus yra kiekvieno bažnyčios nario aukščiausias valdovas. Yra labai svarbu, kad bažnyčios nariai neleistų jokiam asmeniui ar organizacijai visiškai valdyti jų gyvenimus. Vienintelis Kristus yra vertas mūsų visiško atsidavimo ir paklusnumo.

KĄ BAŽNYČIA VEIKIA

Dar kartą perskaitykite Apaštalų darbų 2, 41-47. Šioje ištraukoje matome devynias pagrindines bažnyčią sudarančių krikščionių veiklas.

1. Jie įtikėjo Jėzumi Kristumi.
2. Jie buvo pakrikštyti.
3. Jie prisidėjo prie jau egzistavusios krikščionių bendruomenės.
4. Jie kartu mokėsi ir vykdė Dievo Žodį.
5. Jie bendravo tarpusavyje.
6. Jie meldėsi kartu.
7. Jie susirinkdavo kartu garbinti Dievą.
8. Jie dalijosi tuo, ką turėjo, kad patenkintų vieni kitų reikmes.
9. Viešpats reguliariai pridėdavo prie jų bažnyčios naujus atgimusius krikščionis.

Prisiminkite tris pagrindinius naujagimio poreikius – **maistas, globa ir meilė**. Ar matote, kaip per vietinę krikščionių bažnyčią patenkinami naujai įtikėjusių krikščionių poreikiai? Bažnyčios nariai kartu studijuoja Dievo Žodį ir meldžiasi. Taip jaunas krikščionis gauna dvasinio maisto. Jie bendrauja ir kartu garbina Dievą. Taip jaunas krikščionis patiria globą ir rūpestį juo. Naujas tikintysis visose šiose veiklose patiria meilę.

Bažnyčios nariai taip pat siekia netikintiesiems pranešti ir parodyti Dievo meilę. „*O jūs esate „išrinktoji giminė, karališkoji kunigystė, šventoji tauta, ypatingi žmonės, kad skelbtumėte dorybes“ To, kuris pašaukė jus iš tamsybių į savo nuostabią šviesą.*“

Pirmas Petro laiškas 2, 9

Vėlesnėje pamokoje mes apžvelgsime bažnyčios evangelizavimo veiklą.

KAIP ATSIRANDA BAŽNYČIA

Pažvelkite dar kartą į pagrindines devynias Naujojo Testamento bažnyčios veiklas Apaštalų darbų 2, 41-47.

Tikinčiųjų grupė tampa bažnyčia, kai tikintieji Jėzumi Kristumi yra pakrikštijami ir nusprendžia toliau veikti kartu kaip krikščioniška bažnyčia: garbinti Dievą, studijuoti Bibliją, bendrauti, skelbti Gerąją Naujieną draugams ir kaimynams.

Štai keletas praktinių patarimų, kaip pradėti vykdyti pagrindines bažnyčios veiklas.

1. Krikščionių grupė paskiria laiką nuolatiniam susitikimams. Naujajame Testamente aprašytos krikščionių bažnyčios pamaldas įprastai rengdavo sekmadienį, nes tai buvo Kristaus prisikėlimo diena.

Naujajame Testamente aprašytos bažnyčios dažnai susirinkdavo tikinčiųjų namuose. Susitikimai buvo paprasti ir atviri. Dalyvauti galėjo kiekvienas bažnyčios narys, nepaisant rasės, lyties ar socialinės padėties.

2. Krikščionių grupei reikia su Dievo išmintimi išsirinkti vadovus (-ą), kuris vadovaus bažnyčiai garbinant Dievą ir mokant Biblijos. Visa grupė turėtų drauge tyrinėti ir aptarti Pirmojo laiško Timotiejui 3 ir 4 skyrius.

Pradžioje nebūtina turėti vieną nuolatinį vadovą. Naujos bažnyčios nariai labai greitai atpažįsta, kas turėtų būti nuolatinis Biblijos mokymo vadovas. Taip gali būti

ir su muzikos bei kitų veiklos sričių vadovais. Kai kuriose bažnyčiose Biblijos studijoms ir Dievo garbinimui giesmėmis pakaitomis vadovauja vis kiti žmonės, kol išrenkami nuolatiniai vadovai. Po tam tikro maldos ir Biblijos tyrinėjimo laikotarpio bažnyčios nariai turėtų išsirinkti bažnyčios vadovus. Svarbu prisiminti, kad Dievo bažnyčioje kaip ir šeimoje svarbus kiekvienas jos narys.

Neturi būti leista vienam asmeniui daryti viską. Visi Kristaus kūno nariai turi būti aktyvūs, jeigu jie nori būti sveiki.

Pasirenkant dvasinę vadovą reikia saugotis asmens, kuris mėgsta daug kalbėti. Geras oratorius ne visada yra geras vadovas. Sugebėjimas kalbėti ir vadovauti yra du skirtingi dalykai. Renkant vadovą reikia įvertinti kandidato charakterį ir atsižvelgti, ar jis **nuolankus, ištikimas ir pareigingas**. Tai pagrindinės vadovo savybės.

3. Ką veikia susirinkusi bažnyčia? Dar kartą perskaitykite Apaštalų darbų 2, 42-47 ir pažiūrėkite, ką veikė Naujojo Testamento bažnyčia.

Kiekviena bažnyčia gali nustatyti jai priimtinausią pamaldų tvarką.

Paprastai bažnyčios pamaldose yra šie penki dalykai:

1. Dievo garbinimas giesmėmis.
2. Pavienių krikščionių ir bendra malda.
3. Dievo žodžio pamokslavimas ir mokymas.
4. Dievo garbinimas pinigėmis aukomis.
5. Dievo garbinimas liudijant apie Jo atliktus darbus tikinčiųjų asmeniniuose gyvenimuose.

BAŽNYČIOS FINANSAI

Bažnyčios nariai turi nuspręsti pamaldų metu pagerbti Dievą savanoriškomis aukomis. Nariai supras, kad bažnyčios veiklai reikalingos piniginės lėšos. Visi bažnyčios finansiniai poreikiai turi būti patenkinami iš narių aukų ir dešimtinių.

Kai bažnyčia nusprendžia pamaldų metu rinkti dešimtines ir aukas, ji turėtų išsirinkti išdininką. Išdininkas, kaip ir visi kiti bažnyčios vadovai, privalo būti aktyvus bažnyčios narys – sąžiningas, atsakingas, sugebantis vesti finansinę apskaitą. Dažnai taip pat išrenkamas ir išdininko padėjėjas. Išdininkas ir jo padėjėjas bažnyčios vardu [jei bažnyčia yra teisiškai įregistruota] atidarys sąskaitą banke. Bažnyčios nariai nusprendžia, ko kiems tikslams ir kaip jie panaudos Dievui paaukottus pinigus. Bet koks atsiskaitymas privalo turėti abiejų – išdininko ir jo padėjėjo – parašus.

NAUJŲ NARIŲ PRIĖMIMAS Į BAŽNYČIĄ

Į bažnyčią atėjus naujiems įtikėjusiems žmonėms, ar kuriam nors iš lankytojų įtikėjus Jėzumi Kristumi, jie turi būti pakrikštyti ir tokiu būdu prisidėti prie bažnyčios. Bažnyčios nariai išklauso kandidato išgelbėjimo liudijimą ir nusprendžia ar jis yra pasiruošęs krikštytis. Taip pat bažnyčia nusprendžia, kas krikštys naujus tikinčiuosius. Dažniausiai krikštija bažnyčios vadovai: pastoriai, misionieriai, diakonai. Tačiau bet kuris bažnyčios narys gali jos narių įgaliotas patarnauti krikštijant.

Kiekvienam atgimusiam krikščioniui reikia priklausyti dvasinei šeimai – bažnyčiai. Mes mokėmės, kad pagrindiniai tikinčiojo poreikiai gali būti patenkinti tik esant bažnyčios nariu. Mes taip pat sužinojome, kas yra bažnyčia ir kaip ji veikia kasdieniniame gyvenime bei garbinant Dievą.

APŽVALGAI IR DISKUSIJAI

1. Trys pagrindiniai naujo tikinčiojo poreikiai yra:
_____, _____ ,
_____, ir _____.
2. Iš Apaštalų darbų 2, 41-47 mes išvardijome 9 pagrindines Naujojo Testamento bažnyčios veiklas. Kuri iš jų turi ryšį su pagrindiniais trimis poreikiais? 4 ir 7 numeriai turi ryšį su maistu. Kokie numeriai siejasi su rūpesčiu ir meile?
3. Kas yra bažnyčia?
4. Bažnyčia yra pastatas. Teisinga _____ Klaidinga _____
5. Naujojo Testamento bažnyčios dažnai susirinkdavo tikinčiųjų _____. Laiškas Romiečiams 16, 5
6. Kas yra bažnyčios galva? Pastorius _____ Kristus _____

7. Kada krikščionių grupė tampa bažnyčia?

8. Kas renka bažnyčios vadovą?

9. Pateikite tris pagrindines gero vadovo savybes:

_____, _____,
_____.

10. Įprastos garbinimo pamaldos turėtų susidėti iš šešių dalių:

_____, _____,
_____, _____,
_____.

11. Visi bažnyčios finansiniai poreikiai turi būti patenkinami
iš narių _____ ir _____.

9 PAMOKA

VIEŠPATIES ATMINIMO VAKARIENĖ

Kad būtų dvasiškai sveiki, bažnyčios nariai turi suprasti ir reguliariai dalyvauti švenčiant Viešpaties atminimo vakarienę. Šioje pamokoje mes mokysimės, ką Biblija moko apie Viešpaties vakarienę.

Prieš savo mirtį ant kryžiaus Jėzus kartu su savo mokiniais valgė tradicinę Paschos vakarienę. Šios vakarienės pabaigoje Jėzus įsteigė ypatingą atminimo įsaką, vadinamą Viešpaties vakariene. Kartais šis Jėzaus įsteigtas įsakas dar vadinamas Atminimo vakariene ar komunija.

Paulius Pirmame laiške Korintiečiams 11, 23-29 sako: „*Aš tai gavau iš Viešpaties ir perdaviau jums, kad Viešpats Jėzus tą naktį, kurią buvo išduotas, paėmė duoną ir padėkojęs sulaužė ir tarė: „Imkite ir valgykite; tai yra mano kūnas, kuris už jus sulaužomas. **Tai darykite mano atminimui.**“ Taip pat po vakarienės jis paėmė taurę ir tarė: „Ši taurė yra Naujoji Sandora mano kraujyje. Kiek kartų gersite, **darykite tai mano atminimui.**“ Taigi, kada tik valgote šitą duoną ir geriate šitą taurę, jūs skelbiate Viešpaties mirtį, kol Jis ateis. Todėl kas nevertai valgo tos duonos ir geria iš Viešpaties taurės, tas bus kaltas prieš Viešpaties kūną ir kraują. Teištiria žmogus pats save ir tevalgo tos duonos ir tegeria iš tos taurės. Nes kas valgo ir gerai nevertai, Viešpaties kūno neišskirdamas, tas valgo ir geria sau pasmerkimą.“*

KAS YRA VIEŠPATIES VAKARIENĖ

Viešpaties vakarienė yra atminimas. Jėzus du kartus pabrėžė: „*Darykite tai mano atminimui.*“ Kiekvieną kartą, kai

tikintysis dalyvauja Viešpaties vakarienėje, jis prisimena prieš daugelį metų atliktą Kristaus auką ant kryžiaus. Jėzus nemiršta per kiekvieną Viešpaties vakarienę iš naujo. Jis mirė vieną kartą visiems laikams. Apie Kristaus auką parašyta: „*nes Jis tai atliko vieną kartą visiems laikams, paaukodamas pats save.*“

Laiškas Hebrajams 7, 27b

Viešpaties vakarienės tikslas – priminti mums apie Jo mirtį ir prisikėlimą. Tai nėra Jėzaus Kristaus mirties suvaidinimas.

Viešpaties vakarienės metu yra naudojami du elementai.

1. Duona.

Biblija sako, kad Jėzus paėmė duoną [neraugintą duoną], sulaužė ją ir pasakė: „*Tai yra mano kūnas, kuris už jus sulaužomas. Darykite tai mano atminimui.*“

Pirmasis laiškas Korintiečiams 11, 24

Ar Viešpaties vakarienės metu duona tiesiogiai tampa Jėzaus kūnu? Ne. Kai Jėzus pasakė: „*Tai yra mano kūnas*“, Jis kalbėjo simboliškai, lygiai taip, kaip Jis pasakė: „*Aš esu vartai*“ Evangelija pagal Joną 10, 9 arba „*Aš esu kelias*“ Evangelija pagal Joną 14, 6.

Duona Viešpaties vakarienės metu netampa Jėzaus fiziniu kūnu, tik simbolizuoja Jo ant kryžiaus pervertą kūną.

„*Taigi, kada tik valgote šitą duoną ir geriate šitą taurę, jūs skelbiate Viešpaties mirtį, kol Jis ateis. Todėl kas nevertai valgo tos duonos ir geria iš Viešpaties taurės, tas bus kaltas prieš Viešpaties kūną ir kraują.*“

*Teištiria žmogus pats save ir **tevalgo tos duonos ir** tegeria iš tos taurės.“*

Pirmasis laiškas Korintiečiams 11, 26-28

Viešpaties vakarienės samprata atskleidžiama Jėzaus žodžiuose: „*Darykite tai mano atminimui*“. Tai yra **įsakas**, kurio metu mes prisimename, kokią didelę kainą Jėzus sumokėjo už mūsų nuodėmes paaukodamas savo gyvybę, iškęsdamas kančias ir mirtį ant kryžiaus. Sulaužyta duona primena mums Jo nukryžiuotą kūną, ir kad mūsų išgelbėjimas yra įmanomas tik dėl Jo aukos ant kryžiaus. Taigi Viešpaties vakarienės duona tėra Jėzaus kūno simbolis.

2. **Taurė** vynuogių sulčių.

Biblija sako: „*Taip pat po vakarienės Jis paėmė taurę ir tarė: „Ši taurė yra Naujoji Sandora mano kraujyje. Kiek kartų gersite, darykite tai mano atminimui.*“

Pirmasis laiškas Korintiečiams 11, 25

Raudonos vynuogių sultys simbolizuoja ant kryžiaus pralietą Jėzaus kraują. **Sultys iš tikrųjų nėra Jėzaus kraujas ir vakarienės metu jos netampa krauju. Tai yra Jėzaus kraujo simbolis**, primenantis mums, kad Jis praliejo savo kraują už mus, kad atpirktų mūsų nuodėmes.

„*Po to paėmė taurę, padėkojo ir davė jiems, tardamas: „Gerkite iš jos visi, nes tai yra **mano kraujas**, Naujosios Sandoros kraujas, **kuris už daugelį išliejamas nuodėmėms atleisti.**“*

Evangelija pagal Matą 26, 27-28

Viešpaties vakarienė yra ypatingas Jėzaus Kristaus įsteigtas atminimo įsakas. Vakarienės tikslas yra paskatinti atgimusius tikinčiuosius prisiminti Jėzaus mirtį ir prisikėlimą kaip mūsų išgelbėjimo šaltinį ir gyvenimo stiprybę. Vakarienė taip pat primena mums, kad Jėzus sugrįš į žemę dar kartą.

KAS GALI DALYVAUTI VIEŠPATIES VAKARIENĖJE

Evangelijoje pagal Luką 22, 14-15 skaitome: „*Atėjus metui, Jis sėdo prie stalo, ir dvylika apaštalų drauge su Juo. Ir Jis tarė jiems: „Trokšte troškau valgyti su jumis šią Paschą prieš kentėdamas.“*“

Viešpaties vakarienė skirta Jėzaus pasekėjams – atgimusiems ir pakrikštytiems panardinimu tikintiesiems.

Pirmame laiške Korintiečiams 11, 17-33 Paulius davė nurodymus Korinto krikščionių bažnyčios nariams, kaip tinkamai švęsti Viešpaties vakarienę. Šis ypatingas Viešpaties Jėzaus atminimo įsakas skirtas **vietinės bažnyčios tikintiesiems**. Apaštalų darbuose 2, 41-42 rašoma: „***Kurie mielai priėmė jo žodį, buvo pakrikštyti, ir tą dieną prisidėjo prie jų apie tris tūkstančius sielų. Jie išstvermingai laikėsi apaštalų mokymo, bendravimo, duonos laužymo ir maldų***“. Taigi Viešpaties vakarienėje gali dalyvauti tik atgimę iš Dvasios tikintieji, kurie buvo pakrikštyti panardinimu ir yra vietinės krikščionių bažnyčios nariai.

Į KĄ REIKĖTŲ ATSIŽVELGTI DALYVAUJANT VIEŠPATIES VAKARIENĖJE

„*Todėl kas nevertai valgo* tos duonos ir geria iš Viešpaties taurės, *tas bus kaltas prieš* Viešpaties kūną ir kraują. **Teištiria žmogus pats save** ir tevalgo tos duonos ir tegeria iš tos taurės. *Nes kas valgo ir gerai nevertai*, Viešpaties kūno neišskirdamas, **tas valgo ir geria sau pasmerkimą. Todėl tarp jūsų daug silpnų bei ligotų ir daug užmigusių.** Jei mes patys save teistume, nebūtume teisiami. Bet kai Viešpats mus teisia, tai ir sudraudžia, kad nebūtume pasmerkti kartu su pasauliu.“

Pirmasis laiškas Korintiečiams 11, 27-32

Viešpaties vakarienės šventimui reikia tinkamai pasiruošti. Apaštalas Paulius perspėja, kad dalyvaudami Viešpaties vakarienės šventime su netinkama nuostata galime vietoje Dievo palaiminimo susilaukti Jo bausmės. Todėl mes turime būti įsitikinę, kad mūsų motyvai ir veiksmai yra tinkami ir gerbia Viešpaties vakarienės tikslą.

KADA IR KAIP DAŽNAI BAŽNYČIA TURĖTŲ ŠVĘSTI VIEŠPATIES VAKARIENĘ

Jėzus pasakė: „...**Kiek kartų** gersite, darykite tai mano atminimui.“

Pirmasis laiškas Korintiečiams 11, 25

Atkreipkite dėmesį į žodžius „**kiek kartų**“ šioje eilutėje. Biblijoje **nėra nurodymų**, kaip dažnai bažnyčios tikintieji turėtų švęsti Viešpaties vakarienę. Kiekviena vietinė krikščionių bažnyčia pati nusprendžia kaip dažnai švęs Viešpaties vakarienę. Kai kas gali teigti, kad yra per dažnai

kiekvieną savaitę švęsti Viešpaties vakarienę, ši apeiga tampa įprasta ir jos reikšmė nublanksta. Daugelis bažnyčių švenčia Viešpaties vakarienę kartą per mėnesį ar ketvirtį. Bet kiekviena bažnyčia yra laisva nuspręsti, kada ir kaip dažnai švęs Viešpaties vakarienę.

Sekmadienis yra įprasta Viešpaties vakarienės šventimo diena: „***Pirmą savaitės dieną, mokiniams susirinkus laužyti duonos, Paulius mokė juos ir, kadangi žadėjo rytojaus dieną iškelti, tai užtęsė savo kalbą iki vidurnakčio.***“

Apaštalų darbai 20, 7

KAIP ŠVENČIAMA VIEŠPATIES VAKARIENĖ

Dažniausiai Viešpaties vakarienei vadovauja bažnyčios pastorius ar kitas tarnautojas. Jeigu bažnyčia neturi pastoriaus ar diakono, vakarienei gali vadovauti bet kuris bažnyčios išrinktas narys. Norint patarnauti Viešpaties vakarienės metu, nėra būtinas specialus teologinis išsilavinimas ar ypatingi nuopelnai. Pastorius ar kitas vadovas gali paprašyti bažnyčios narių padėti jam išdalinti sultis ir duoną.

IŠVADA

Viešpaties vakarienė buvo įsteigta Jėzaus, kad Jo pasekėjai nuolat prisimintų, kokią didelę kainą Jis sumokėjo už jų išgelbėjimą. Jėzus norėjo, kad Jo pasekėjai visada prisimintų, kad jų išgelbėjimo šaltinis yra Jo mirtis ant kryžiaus. Taigi Viešpaties vakarienė primena mums ***praeitį*** – Jėzaus Kristaus pakaitališką auką už mūsų nuodėmes. Taip pat Viešpaties vakarienė nukreipia mūsų žvilgsnius į ***ateitį*** – primena Viešpaties Jėzaus pažadą sugrįžti mūsų pasiimti. Ir primena mūsų ***dabartinę atsakomybę*** gyventi vertai Kristaus ir būti Jo liudytojais mus supantiems žmonėms.

„Taigi kada tik valgote šitą duoną ir geriate šitą taure, jūs skelbiate Viešpaties mirtį, kol Jis ateis.“

Pirmasis laiškas korintiečiams 11, 26

Taigi Viešpaties vakarienė yra ypatingas Jėzaus įsteigtas atminimo įsakas, kuriame atgimę ir pasikrikštiję bažnyčios nariai turėtų nuolat dalyvauti.

„Kurie mielai priėmė jo žodį, buvo pakrikštyti, ir tą dieną prisidėjo prie jų apie tris tūkstančius sielų. Jie ištvermingai laikėsi apaštalų mokymo, bendravimo, duonos laužymo ir maldų.“

Apaštalų darbai 2, 41-42

APŽVALGAI IR DISKUSIJAI

1. Viešpaties vakarienė yra _____.
2. Dalyvaudami Viešpaties vakarienėje mes atsimename Jėzaus _____ .
3. Viešpaties vakarienės įsake naudojami elementai: _____ ir _____.
4. Duona yra Jėzaus _____ simbolis.
5. Vynuogių sultys yra Jėzaus _____ simbolis.
6. Kas gali dalyvauti švenčiant Viešpaties vakarienę?
7. Kodėl atgimusiam krikščioniui yra svarbu dalyvauti Viešpaties vakarienėje?
8. Koks buvo jūsų požiūris į Viešpaties vakarienę prieš šią pamoką?
9. Ar pasikeitė jūsų požiūris? Kaip?

10 PAMOKA

NAUJA GALIMYBĖ: AUKOJIMAS

Dar kartą gimęs tikintysis turi kitokį požiūrį į gyvenimą, nei negimęs dar kartą žmogus. Vietoj to, kad į gyvenimą žiūrėtų kaip į laiką pasiimti visa, ką jis gali pasiimti, jis mato gyvenimą kaip galimybę duoti. Pažiūrėkime ką Biblija sako apie naują gyvenimą ir davimą.

SAVANORIŠKAS DAVIMAS SENAJAME TESTAMENTE

Senajame Testamente mes randame dvi skirtingas davimo rūšis. Mes randame savanorišką ir taip pat tą, kuri buvo įsakyta.

Pirmiausia mes pažiūrėsime į savanorišką aukojimą, kurį pirmasis padarė Abraomas ir paskui Jokūbas.

„Tebūna šlovinamas aukščiausiasis Dievas, kuris atidavė tavo priešus į tavo rankas!“ Ir Abromas davė jam dešimtinę nuo visko.“

Pradžios 14:20

„Ir šitas akmuo, kurį pastačiau paminklui, bus Dievo namai. Ir iš visko, ką man suteiksi, atiduosiu Tau dešimtąją dalį.“

Pradžios 28:22

Taigi mes matome, kad abu šie vyrai nusprendė laisvai duoti Viešpačiui. Jie davė su dėkinga širdimi. Jų širdis buvo dėkinga už Viešpaties apsaugą ir palaiminimus, už kuriuos jie norėjo kažką Jam atiduoti mainais.

ĮSAKYTAS DAVIMAS SENAJAME TESTAMENTE

Senajame Testamente mes randame, kad žydai buvo Dievo išrinkti žmonės. Ir jiems Dievas turėjo konkrečius planus ir nurodymus Savo žmonėms, įskaitant tai, kas jiems priklausė.

„Visos javų ir vaisių derliaus dešimtinės yra Viešpaties ir Jam priklauso.“

Kunigų 27:30

„Taip kalbėk levitams: ‘Gavę iš izraelitų dešimtines, tu dešimtinių dešimtą dalį aukokite Viešpačiui.’“

Skaičių 18:26

„Duok dešimtinę savo derliaus kiekvienais metais.“

Pakartoto Įstatymo 14:22

Kai Dievas nurodė žydams duoti, tai buvo ne tik iš jų finansų. Greičiau, jie turėjo duoti vieną dešimtąją visų jų įplaukų dalį, ar tai buvo pinigai, galvijai, grūdai, vaisiai, ir t.t...

Dievas turėjo ypatingą tikslą Senojo Testamento dešimtinėms. Jas turėjo duoti Levio giminei. Izraelio tautoje, levitai buvo ne verslininkai, ūkininkai ar žemių savininkai. Jų atsakomybė buvo tarnauti Dievui šventyklos darbe ir su žmonių deginamosiomis aukomis. Tai buvo Dievo planas, kad levitai būtų aprūpinti per Izraelio tautos dešimtines. Levitai tada turėjo duoti dešimtinę nuo to, ką jie gaudavo kaip auką Viešpačiui, kad būtų laikoma sandėliuose.

„Ar gali žmogus apiplėšti Dievą? Tačiau jūs apiplėšėte mane. Jūs sakote: ‘Kaip mes apiplėšėme Tave?’ Dešimtinėmis ir aukomis! Prakeikimas krinta ant jūsų, kadangi jūs, visa

tauta, apiplėšėte mane. Atneškite visas dešimtinės į sandėlius, kad būtų maisto mano namuose, ir tuo išmėginkite mane, – sako kareivijų Viešpats. – Ar Aš neatversiu jums dangaus langų ir neišliesiu jums apsčiai palaiminimų?“

Malachijo 3:8-10

Kaip įstatymo dalis, nurodymai turėjo būti priimti rimtai. Kai kas nors neduodavo dešimtinės, arba neduodavo visos dešimtinės, Dievas sakė, kad jie buvo kalti ne dėl to, kad apiplėšė levitus, bet kad apiplėšė Jį. Izraelitai buvo kalti apiplėšdami Dievą, ir todėl buvo prakeikti. Tačiau Dievas jiems pasakė, kad jeigu jie Jam išbandytų Jį ir duotų, tuomet Jis sugrąžins jiems tokiu būdu, kad jie nesugebės pakelti visų palaiminimų. Čia tai bent pažadas!

PAGIRTINAS DAVIMAS NAUJAJAME TESTAMENTE

Senajame Testamente mes matėme savanorišką ir taip pat įsakytą davimą, bet ką apie aukojimą sako Naujasis Testamentas?

„Vargas jums, veidmainiai Rašto žinovai ir fariziejai! Nes jūs duodate dešimtinę nuo mėtų, krapų ir kmynų, o paliekate, kas Įstatyme svarbiau, – teisingumą, gailestingumą ir tikėjimą. Tai turite daryti ir ano nepalikti!“

Mato 23:23

Kadangi Naujojo Testamento pradžioje įsakymas buvo vis dar galiojantis, tie žydų vyresnieji davė dešimtinės kaip visada. Čia mes randame Jėzų barantį juos ne todėl, kad jie davė savo dešimtinės, bet todėl, kad jie davė savo dešimtinės nepaisydami likusio Įstatymo. Prisiminkite, Įstatymo turėjo būti laikomasi pilnai.

„Aš pasninkauju du kartus per savaitę, duodu dešimtinę iš visko, ką įsigyju.“

Luko 18:12

Aštuonioliktoje Luko skyriuje mes randame Jėzų duodant palyginimą. Šiame palyginime Jis apibūdina du vyrus. Vienas, žydas manė, esantis idealus fariziejus, kai kitas visų laikomas žemą padėtį užimantis muitininkas. Jėzus sako, kad fariziejus meldėsi išdidžia malda, kurioje jis gyrėsi apie jo pasninką ir dešimtinę. Muitininkas meldėsi paprasta malda, prašydamas Dievo gailestingumo. Jėzus pasakė, kad muitininko malda buvo atsakyta, o fariziejaus ne.

Šiame palyginime buvo svarbu ne dešimtinių davimas. Svarbu buvo besimeldžiančio žmogaus širdis. Pripažindamas, kad fariziejus buvo teisus aukodamas dešimtinę, Jėzus Kristus čia neturėjo mintyje, kad dešimtinių davimas turi būti tęsiamas per visus amžius. Jis paprasčiausiai apibūdino žydą, kuris pakluso Įstatymui.

„Nes Įstatymas buvo duotas per Mozę, o malonė ir tiesa atėjo per Jėzų Kristų.“

Jono 1:17

„nes įstatymo darbais Jo akivaizdoje nebus išteisintas nė vienas žmogus. Per įstatymą tik pažįstame nuodėmę.“

Romiečiams 3:20

„Bet dabar, numirę įstatymui, kuriuo buvome surišti, esame išlaisvinti iš jo, kad tarnautume nauja dvasia, o ne pasenusia raide.“

Romiečiams 7:6

„O Izraelis, ieškojęs teismo įstatyme, nepasiekė teismo įstatymo. Kodėl? Todėl, kad ieškojo jo ne tikėjimu, bet įstatymo darbais. Jie užkliuvo už suklupimo akmenį, kaip parašyta: „Štai dedu Sione suklupimo akmenį, papiktinimo uolą; bet kas Juo tiki, nebus sugėdintas“.

Romiečiams 9:31-32

„Nes įstatymo pabaiga – Kristus, išteisinimui kiekvieno, kuris tiki.“

Romiečiams 10:4

„Juk, besikeičiant kunigystei, keičiasi ir įstatymas.“

Hebrajams 7:12

Įstatymas buvo duotas Senajame Testamente ir liko veiksnus iki Jėzaus Kristaus mirties. Jėzus Kristus tapo mūsų Aukščiausiuoju Kunigu ir dabar sėdi Dievo Tėvo dešinėje. Nuo momento kai kas nors visiškai patiki Jėzumi Kristumi ir Jo pralietu krauju ant kryžiaus, tas žmogus išlaisvinamas iš įstatymo. Tas žmogus daugiau nebegyvena Mozės įstatymu, bet malonės įstatymu.

DAVIMAS IŠ MALONĖS (SAVANORIŠKAS DAVIMAS) NAUJAJAME TESTAMENTE

Taigi, jeigu įsakymas duoti dešimtines levitams daugiau negalioja, tada ką Naujas Testamentas sako apie davimą?

„Duokite, ir jums bus duota; saiką gerą, prikimštą, sukratytą ir su kaupu duos jums į užantį. Kokių saikų seikite, tokiu jums bus atseikėta“.

Luko 6:38

„Ir aš jums visur rodydavau, kad, šitaip triūsiant, reikia paremti silpnuosius ir atminti Viešpaties Jėzaus pasakytus žodžius: ‘Labiau palaiminta duoti negu imti’ ”.

Apd 20:35

„Štai ką pasakysiu: kas šykščiai sėja, šykščiai ir pjaus, o kas dosniai sėja, dosniai ir pjaus. Kiekvienas tegul aukoja, kaip yra širdyje nutaręs, ne gailėdamas ar verčiamas, nes Dievas myli linksmą davėją.“

II Korintiečiams 9:6-7

Senajame ir Naujajame Testamentuose mes randame, kad geriau yra duoti negu gauti; ir kuo daugiau mes duodame, tuo daugiau Viešpats palaimina. Dabar vietoj įsakyto dešimtinių davimo, mes randame linksmą, savanorišką davimą.

Kai kurie sako: „tai reiškia, kad man nereikia tiek daug duoti! Vietoj dešimt procentų, aš galiu duoti penkis arba netgi vieną procentą. Galbūt užteks tik simbolinio davimo!“ Tas žmogus piktnaudžiauja malonės įstatymu ir suklęsta nežinodamas Rašto.

„Nežudyk.“

Exodus 20:13

„Taigi sakau jums: jeigu jūsų teisumas nepranoks Rašto žinovų ir fariziejų teismo, – neįeisisite į dangaus karalystę”.

Mato 5:22

„Nesvetimauk.“

Išėjimo 20:14

„O Aš jums sakau: kiekvienas, kuris geidulingai žiūri į moterį, jau svetimauja savo širdyje.“

Mato 5:28

„Bet jei sužaloja – gyvybė už gyvybę, akis už akį, dantis už dantį, ranka už ranką, koja už koją.“

Išėjimo 21:23-24

„O Aš jums sakau: nesipriešinkite piktam, bet, jei kas tave muštų per dešinį skruostą, atsuk jam ir kitą.“

Mato 5:39

Biblija aiškiai mus moko, kad malonė nėra žemesnė už įstatymą, bet greičiau aukštesnė. Tai nėra žemesnis standartas, bet aukštesnis. Malonė tikisi daugiau, negu įstatymas kada galėtų reikalauti. Senajame Testamente jie turėjo duoti dešimt procentų nuo savo įplaukų. Jeigu malonės įstatymas yra aukštesnis už Mozės įstatymą, tada kiek turėtų duoti dar kartą gimęs žmogus? Tai yra kur mes turėtume sustoti ir atidžiai apsvarstyti. Yra tikinčiųjų iš visokių finansinių padėčių, kurie Viešpačiui duoda daug daugiau negu dešimt procentų.

Davimas iš malonės suteikia mums naujas galimybes. Galimybę parodyti Kam mes priklausome dėl didžiulio Dievo malonės darbo mumyse ir galimybę parodyti savo meilės nuoširdumą.

„Visi tikintieji laikėsi drauge ir turėjo visa bendra. Nuosavybę bei turtą jie parduodavo ir, ką gavę, padalydavo visiems, kiek kam reikėdavo.“

Apd 2:44-45

Taigi, kas laukia tikinčiojo, kuris žiūri į davimą ne tik kaip į atsakomybę, bet kaip į galimybę? Ar jam jau nieko nebelieka? Ar jo šeima gyvens be maisto ir pastogės? Ar jis taps vargšu?

„Duokite, ir jums bus duota; saiką gerą, prikimštą, sukratytą ir su kaupu duos jums į užantį. Kokiu saiku seikite, tokiu jums bus atseikėta”.

Luko 6:38

„Kiekvienas tegul aukoja, kaip yra širdyje nutaręs, ne gailėdamas ar verčiamas, nes Dievas myli linksmą davėją. O Dievas gali jus gausiai apdovanoti visokeriopomis malonėmis, kad visada ir visais atžvilgiais būtumėme aprūpinti ir turtingi kiekvienam geram darbui. O jūs ir taip esate visokeriopai turtingi ir dosnūs, dėl ko mes ir dėkojame Dievui.“

II Korintiečiams 9:7-8,11

Atsakymas yra, kad Dievas parūpins visus žmogaus poreikius nuostabiu ir galingu būdu. Kaip gali teisis Dievas neparūpinti Savo Paties vaikų poreikių?

Taigi, mes matome, kad Dievas visada turėjo planą Savo žmonių davimui. Jeigu mes duosime kaip Dievas trokšta, tada Jis visada gausiai patenkins: bažnyčios, šventųjų ir vargšų poreikius. Kodėl mums tiesiog nepasitikėti Dievu ir Jo Žodžiu?

APŽVALGA IR DISKUSIJA

1. Ką Senajame Testamente reiškia žodis „dešimtinės“?
2. Kai kas nors nedavė dešimtinės, ką jis darė?
3. Ar Dievas juos palaimino, kai jie davė dešimtines?
4. Ar Dievas turi planą davimui Naujajame Testamente?
5. Žydui neduoti dešimtinės buvo apiplėšti Dievą. Kaip jūs galvojate ką reiškia, kai dar kartą gimęs žmogus neduoda Dievui?
6. Kokį pažadą Dievas davė tiems, kurie duoda Dievui?

11 PAMOKA

NAUJA ATSAKOMYBĖ

Dievas turi planą - po visą pasaulį paskleisti Jėzaus Kristaus Gerąją Naujieną. **Jis pasirinko bažnyčią** kaip tarpininkę, per kurią būtų paskelbta Evangelija.

Paulius apie tai kalba laiške Efeziečiams 3:7-11: *„Kurios tarnu tapau pagal Dievo malonės dovaną, kuri man buvo duota Jo jėgos veikimu. Man, visų šventųjų mažiausiam, atiteko malonė skelbti pagonims nesuvokiamus Kristaus turtus ir atskleisti visiems, kaip turi išsipildyti šita paslaptis, nuo amžių uždengta Dieve – viską sukūrusiame per Jėzų Kristų, - kad dabar per bažnyčią taptų žinoma kunigaikštystėms ir valdžioms danguje visokeriopa Dievo išmintis. Tai atitinka amžinąjį nutarimą, padarytą Kristuje Jėzuje, mūsų Viešpatyje.“*

Dievo planas yra skleisti Evangeliją per bažnyčią. Tai reiškia, kad mes, kurie džiaugiamės atgimę iš naujo ir amžinojo gyvenimo privilegija, taip pat privalome pasidalinti atsakomybe, kurią Dievas davė Savo žmonėms.

Liudijimas yra Dievo plano pagrindas skleisti Gerąją Naujieną. Kiekvienas krikščionis turi atsakomybę liudyti. Mes skaitome: *„O jūs esate „išrinktoji giminė“, „karališkoji kunigystė“, „šventoji tauta“, „ypatingi žmonės“, kad skelbtumėte „dorybes“ To, kuris pašaukė jus iš tamsybių į savo nuostabią šviesą.“*

I Petro 2:9

Jėzus pasakė: *„Todėl eikite ir padarykite mano mokiniiais*

visų tautų žmones, krikštydami juos Tėvo ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios vardu, mokydami juos laikytis visko, ką tik esu jums įsakęs. Ir štai aš esu su jumis per visas dienas iki pasaulio pabaigos. Amen“

Mato 28:19-20

Tai yra mūsų atsakomybė. Apaštalų darbų 1:8 Jėzus sako: „*Kai ant jūsų nužengs Šventoji Dvasia, jūs gausite jėgos ir tapsite mano liudytojai Jeruzalėje ir visoje Judėjoje bei Samarijoje ir lig žemės pakraščių.*“

Mes randame ankstyvojoje Naujojo Testamento bažnyčioje, kad liudijimas buvo pagrindinė bažnyčios gyvenimo dalis. Kai grasino įkalinimu, Petras ir Jonas sakė: „*Juk mes negalime nekalbėti apie tai, ką matėme ir girdėjome.*“ Apd 4:20. Susirinkę, jie meldėsi: „*O dabar, Viešpatie, pažvelk į jų grąsinimus ir duok savo tarnams su didžia drąsa skelbti Tavo žodį... Jiems pasimeldus, sudrebėjo susirinkimo vieta, visi prisipildė Šventosios Dvasios ir drąsiai skelbė Dievo Žodį.*“ Apd 4:29, 31. Pastebėkite maldos svarbą šiose eilutėse.

Kai persekiojimas Jeruzalėje buvo stiprus, ...“*Tuo tarpu išblaškytieji keliaudami skelbė žodį.*“ Apd 8:4 Mes pastebime Apd 8:1 *Visi, išskyrus apaštalus, išsisklaidė po Judėjos ir Samarijos apylinkes.*“

Iš ankstyvosios bažnyčios parodyto pavyzdžio mes sužinojome:

1. Maldą lydėjo galia.
2. Galia atėjo iš Šventosios Dvasios.
3. Visi tikintieji buvo aktyvūs liudijime.

Paulius pabrėžė mūsų atsakomybę liudyti: „*Juk kiekvienas, kuris šauksis Viešpaties vardo, bus išgelbėtas. Kaip žmonės šauksis To, kurio neįtikėjo? Ir kaip jie įtikės Tą, apie kurį negirdėjo? Kaip išgirs be skelbėjo? Ir kaip jie skelbs, jei nebus pasiųsti? Kaip parašyta: Kokios puikios kojos tų, kurie skelbia ramybės Evangeliją, kurie neša geras žinias!*“

Romiečiams 10:13-15

Paulius taip pat pasako apie tikinčiųjų naują atsakomybę: „*Taigi, jei kas yra Kristuje, tas yra naujas kūrinys. Kas sena – praėjo, štai visa tapo nauja. O visa tai iš Dievo, kuris per Jėzų Kristų sutaikino mus su savimi ir davė mums sutaikinimo tarnavimą.*“

II Korintiečiams 5:17-18

Iš to mes matome, kad kiekvienas tikintysis turi pagrindinę atsakomybę dalyvauti Dievo plane – Gerosios Naujienos skelbime pasauliui. Jei bažnyčia nesidalina Gerąją Naujieną su kitais, tuomet ji neturi priežasties egzistuoti.

Kaip gali viena bažnyčia skleisti Evangeliją daugelyje tautų?

Vienintelis kelias tai padaryti – dirbti kartu su kitomis bažnyčiomis. Šiame darbe gali būti sistema, kur renkamos atskiros aukos, skirtos misijoms.

Bažnyčia taip pat gali paremti pasaulinį misijų darbą savo maldomis. Malda yra būtina misijų dalis. Šiais būdais, netgi maža bažnyčia iš tikrųjų gali padėti misijų darbui visame pasaulyje.

Kaip bažnyčia gali dalyvauti Dievo plane skelbiant Evangeliją aplinkiniams rajonams?

Kai bažnyčios narys persikelia į kitą vietą, jis gali dalintis Gerąją Naująją savo naujoje gyvenamojo vietoje. Galbūt jis gali pradėti naujas Biblijos studijas grupėje, kuri vėliau taps bažnyčia. Taip pat bažnyčia gali prisijungti prie kitos, šalia esančios bažnyčios tam, kad padėtų rinkti lėšas misionieriui į kitą rajoną išsiųsti skelbti Gerąją Naująją.

Kiekvienai bažnyčiai įmanoma atlikti Apd 1:8. Dar kartą atkreipkite dėmesį į šią eilutę. Jėzus sako savo pasekėjams būti liudytojais Jeruzalėje (namų mieste), Judėjoje (namų apskrityje) ir Samarijoje (tautoje), ir iki žemės pakraščių (pasaulyje). Ar Jėzus būtų tai įsakęs bažnyčiai, jei tai būtų neprotinga? Jis žinojo, kad kiekviena bažnyčia, pradėdama nuo namų, gali su Gerąją Naująją pasiekti ir kitas tautas.

Mes kalbėjome apie naujas atsakomybes, kurias Dievas davė Savo žmonėms. Taip pat mes matėme, kad Jo žmonės gali pasidalinti Gerąją Naująją su visu pasauliu per bažnyčią. Mes matėme kad tikintieji gali skelbti Gerąją Naująją kitose vietose per bažnyčią.

Kaip mes galime pasidalinti Gerąją Naująją su mūsų draugais, kaimynais, ir bendruomene?

Ankstyvojoje tarnystėje Jėzus pakvietė Andrių sekti paskui Jį. Biblija sako, kad po to, kai Andrius apsisprendė sekti Jėzumi: „*Jis pirmiausia susiieškojo savo brolių Simoną ir jam pranešė: „Radome Mesiją!“ (išvertus tai reiškia: „Kristų“).* Ir nusivedė jį pas Jėzų.... Kitą dieną Jėzus panorė vykti į Galilėją. Jis sutiko Pilypą ir tarė jam: „*Sek paskui mane!*“...

Pilypas sutiko Natanaelį ir sako jam: „Radome Tą, apie kurį rašė Mozė Įstatyme ir pranašai – Jėzų iš Nazareto, Juozapo sūnų.“

Jono 1:41-42a, 43, 45

Iš karto po to, kai Andrius tapo Jėzaus mokiniu, jis nuėjo pas savo brolių pasidalinti Gerąją Naujieną. Kai apie Jėzų sužinojo Pilypas, jis nuėjo pasidalinti Gerąją Naujieną su savo draugu Natanaeliu.

Iš karto po gimimo iš Aukštybių, tikintysis turi naują atsakomybę pasidalinti Gerąją Naujieną apie Jėzų. Jam nereikia išklaustyti ypatingų paskaitų kaip liudyti. Pasidalijimas Gerąją Naujieną turi būti natūralus ir spontaniškas. Jeigu mes gauname ypatingą dovaną, mes natūraliai pasidaliname gera naujiena su aplinkiniais. Kai mes gauname Kristų ir visus palaiminimus būnant Dievo vaiku, mes papasakosime kitiems apie tą nuostabų gyvenimą. Mes pasidalinsime su draugais ir kaimynais tuo, kas Jėzus iš tikrųjų yra ir ką Jis gali dėl jų padaryti. Mes papasakosime, kaip mes gimėme iš naujo ir kaip po to pasikeitė mūsų gyvenimas. Mes papasakosime apie naują ramybę, džiaugsmą, tikslą, kuris atsirado nuo to momento, kai įtikėjome. Tai yra liudijimas.

Liudijimas yra:

1. Pasakojimas apie tai, ką mes asmeniškai patyrėme;
2. Pasakojimas apie tai, kas yra tiesa.
3. Pasakojimas apie tai, kaip Jėzus mus išgelbėjo.

Jeigu per išgelbėjimą pasikeitė mūsų gyvenimai, tai per išgelbėjimą gali pasikeisti ir bet kieno kito gyvenimas. Būdas, kuriuo mes buvome išgelbėti yra būdas išgelbėti ir kitus. Jis yra visiems vienodas. Žmogus privalo išgirsti Gerąją Naujieną

ir visiškai nususukti nuo nuodėmės ir **visiškai patikėti Jėzumi Kristumi**, kaip asmeniniu **Gelbėtoju ir Viešpačiu**.

Liudydami, mes smulkiau papasakojame, kaip tai patyrėme, ir kaip nuo to momento pasikeitė mūsų gyvenimas.

Kai kurie mus klaidingai supras, kai kurie pasakys, kad mes esame pakvaišę, kai kurie juoksis, tačiau kai kurie klausysis ir atgims iš naujo, kaip ir mes. Prisiminkite Kristaus žodžius, kuriuos Jis pasakė Savo mokiniams, siųsdamas juos į visą pasaulį pasidalinti Gerąją Naujieną: „*Ir štai Aš esu su jumis per visas dienas...*“ Mato 28:20 Kiekvienam tikinčiajam, berniukui ir mergaitei, paaugliui ir suaugusiam, Jėzus sako: „Eik ir paliudyk, o Aš būsiu su tavimi.“ Tai yra mums Dievo duota privilegija ir atsakomybė. Tai yra užduotis bažnyčios šeimai ir kiekvienam jos nariui asmeniškai.

„Taigi, jei kas yra Kristuje, tas yra naujas kūrinys. Kas sena – praėjo, štai visa tapo nauja. O visa tai iš Dievo, kuris per Kristų sutaikino mus su savimi ir davė mums sutaikinimo tarnavimą.“

II Korintiečiams 5:17-18

APŽVALGAI IR DISKUSIJAI

1. Dievas pasirinko _____ kaip tarpininę, kad per ją Evangelija būtų paskleista po visą pasaulį.
2. Pateikite vieną eilutę iš Biblijos, kuri sako, kad tikintysis turi atsakomybę liudyti.
3. Kokius tris dalykus mes sužinojome iš ankstyvosios Naujojo Testamento bažnyčios palikto pavyzdžio?
 - 1.
 - 2.
 - 3.
4. Pateikite pavyzdį, kaip jūsų bažnyčia gali pasidalinti Evangelija kitose tautose?
5. Kaip jūsų bažnyčia gali perduoti Evangeliją aplinkinėms sritims?

6. Ką reiškia liudyti?

7. Įvardinkite asmenį, kuriam jūs norite paliudyti.